

Kirkonmäeltä

Piispa Tapio Luoma:

"Arvostan tavallista seurakuntalaisuutta."

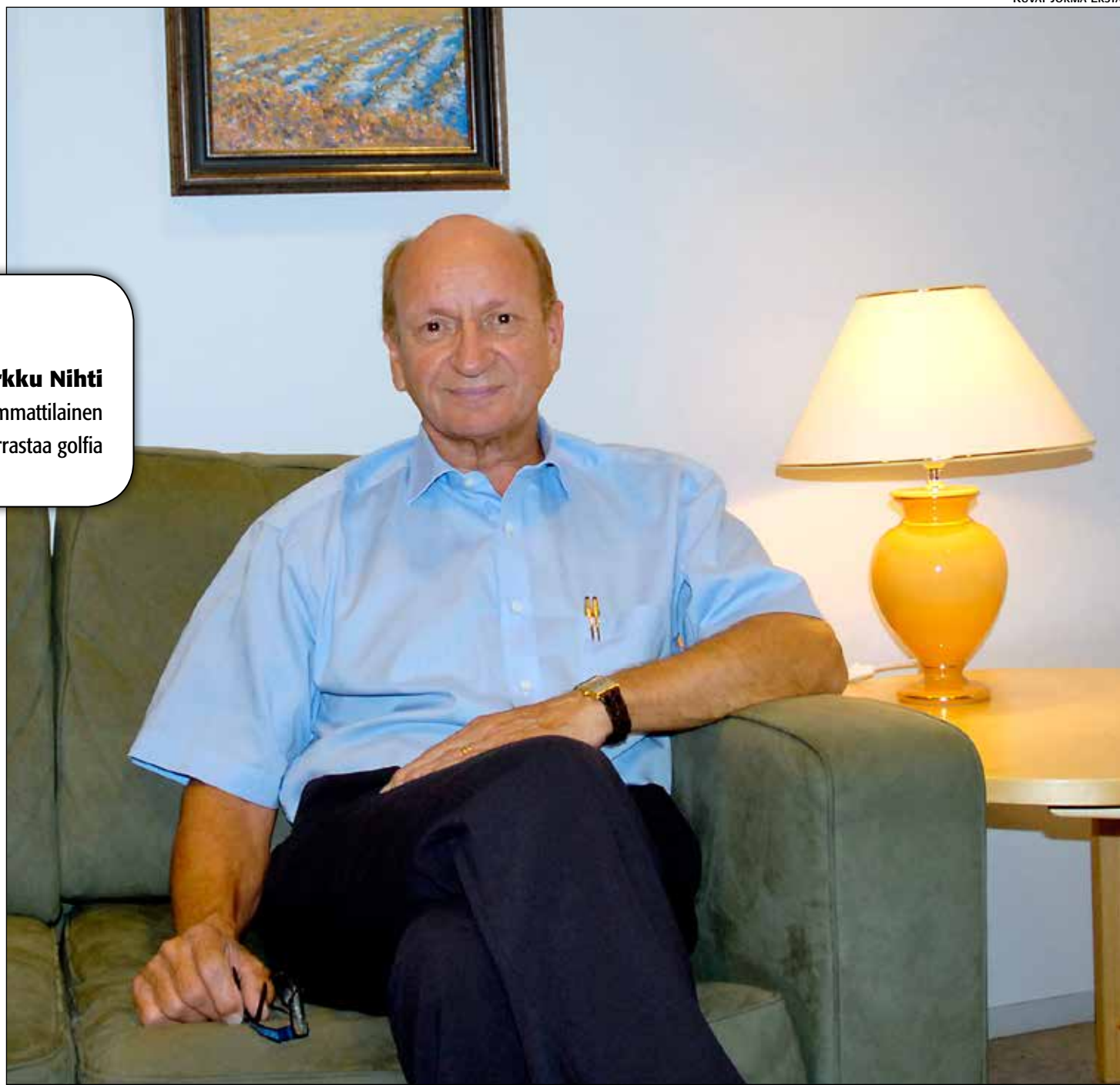
Sivu 16

Markku Nihti on seurakunnan viestintätoimikunnan ja kasvatusjohtokunnan jäsen. Hän suosittelee lämpimästi seurakunnan luottamustoimia myös muille.

Profiili

Markku Nihti
- hallitusammattilainen
- harrastaa golfia

Haastattelun teimme sateisena elokuun päivänä Kirkonmäellä. Markku Nihti syntyi Saarijärvellä, josta hän perheen mukana muutti Pungalaitumelle. Lukion hän kävi Turun lähellä ja LVI diplomi-insinööriksi hän valmistui Helsingin teknillisestä korkeakoulusta. Työuransa Markku Nihti teki kansainvälisissä yrityksissä johtotehtävissä. Eläkkeelläkään hän ei ole toimeettomana vaan toimii muun muassa hallitusammattilaisena ja luottamushenkilönä seurakunnassa.

Markku Nihti – viestintätoimikuntalainen

Markku Nihti on rauhallinen, ystävällinen ja selkeäsanainen. Hän kertoo, että hänen elämänsä kantavina voimina ovat lapsuuden kodin karjalaisuus ja asuminen asutustilalla. Avoimuutensa hän katsoo olevan vanhempien karjalaisuuden peruja.

Mitä seurakunta sinulle merkitsee?

– Seurakunta luo minulle turvallisuuden tunnetta. Katson, että seurakunta luo myös yhteiskuntaan turvallisuuden tunnetta. On hyvä tietää, että apua tai henkistä tukea tarvitsemaan ihminen saa sitä seurakunnasta.

– Seurakuntaan kuuluminen on minulle lapsuuden kodin perintöä ja itsestään selvää. Mielestäni hyvät lapsuuden ja nuoruuden kokemukset vahvistavat seurakuntaan kuulumista. Minulla on hyvät muistot sekä pyhäkoulusta että rippikoulusta.

– Seurakunnan merkitys yhteiskunnassa näkyy erityisesti kristillisyyden ja inhimillisyyden lisäämisellä koko yhteiskunnassa. Seurakunnan toiminnan kirjo tarjotaan ihmisten käyttöön.

Mitä odotat seurakunnalta?

– Kirkolliset toimitukset ovat tärkeitä riviuskovaiselle, kuten minulle. Meitä jokaista koskettavia toimituksia ovat kaste, konfirmaatio, vihkiminen ja hautaus. Toimitukset ovat osa iloaamme ja suruamme.

Seurakunta tulevaisuudessa?

– Näen tulevaisuuden seurakunnan toimivan yhtä monipuolisesti kuin nykyisinkin. Visio on, että tulevaisuuden seurakunnassa uusien medioiden käyttö lisääntyy, mutta kuitenkin niin, että ihmisten kohtaaminen henkilökohtaisesti säilyy ja todennäköisesti lisääntyy. Mielestäni seurakunnan anti ihmisille on juuri mahdollisuudessa tavata henkilökohtaisesti seurakunnan toimijoita.

Miten riviuskovaiset saataisiin osallistumaan seurakunnassa?

– Vaikea ja paljon pohdittavaa sisältävä kysymys. Seurakuntalaisissa tulisi herättää halua osallistua. Seurakunnan toimintamuotoja tulisi pyrkiä aktiivisesti tekemään tunnetuksi vielä enemmän.

Mikä toimii seurakunnassa?

– Ne tilaisuudet, joihin olen osallistunut, ovat olleet erittäin hyvin toimivia. Olen osallistunut tänä kesänä konfirmaatioihin, jotka ovat olleet mieleenpainuvia tilaisuuksia. Joulukirkossa käynnit ja koululaiskirkot ovat olleet koskettavia tilaisuuksia.

Osallistaako seurakunta?

– Mielestäni seurakunta osallistaa parhaiten aktiivijäseniään. Rivijäsenten osallistaminen on seurakunnalle haastavampaa. Eräs tärkeä vaikuttamisen paikka osallistamisessa ovat rippikoulut, koska niillä on suuri merkitys nuorten elämässä.

– Seurakunnan luottamustoimet ovat tapa osallistua. Olen saanut erittäin hyvän vastaanoton niissä ja oppinut paljon lisää seurakunnan toiminnoista. Suosittelen lämpimästi seurakunnan luottamustoimia myös muille rivijäsenille.

Miten seurakunnan profiilia voisi nostaa?

– Yksi keino seurakunnan profiilin nostamiseksi olisi, että lisättäisiin tavallisten ihmisten kuulemista. Kohdattaisiin ihmisiä enemmän heidän arjessaan; kaupakeskuksissa, toreilla jne. Luterilaisuuteen ei ole kuulunut markkinahumu vaan vaatimattomuus. Tästä syystä ollaan uudessa risteyksessä.

Anja
Tauriainen

Markku Nihdin mielestä seurakunta on instituutina osa suomalaista elämänmuotoa. Se on yhteisö, johon kuuluu eriasteisesti uskovia ihmisiä.

Mikä on seurakunta?

Mitä tarkoittaa seurakuntalainen?

Raimo Katajamäki

- Kirkon jäsenistä koostuva yhteisö.
- Minä eli yksilö, joka olen kasteessa liitetty seurakuntaan.

Mary-Ann Katajamäki

- Kirkon ja väen keskinäinen yhtymä.
- Osallistuu seurakunnan eri tapahtumiin, vapaaehtoistomija tai palvelujen käyttäjä.

Leena Weneskoski

- Kaikki ev.lut seurakuntaan kuuluvat jäsenet.
- Välittävä, kanssaihmiset huomioon ottava ihminen.

Kasper Kerkelä

- Seurakunta on sellainen yhteisjuttu. Siellä siunataan ja rukoillaan Jeesusta.
- Seurakuntalainen on seurakunnassa. Se on aikuinen tai lapsi ja se tulee seurakuntaan mukaan.

Matti Lehto

- Hyvinkään seurakunta eli yhteisö, joka muodostuu seurakuntalaisista.
- Osallistuja eli tilaisuuksissa kävijä, esimerkiksi joulukirkko, maksaja.

Heleena Kilpinen

- Hyvinkään seurakunta, jonka jäsen olen ollut.
- Upea asia. Seurakunnalla on hienot toimet ja hyvät pa-pit.

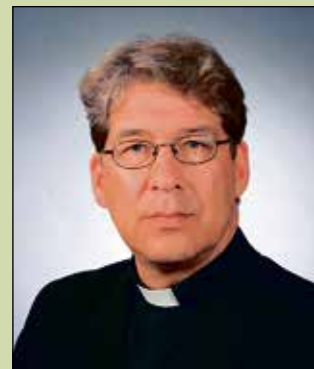
Kiitos kesästä

Kirkonmäeltä on Hyvinkään seurakuntalehti, joka ilmestyy kuusi kertaa vuodessa. Lehti kertoo ajankohtaisista tapahtumista seurakunnassamme ja haluaa tuoda esille monipuolisesti sitä, miten seurakunta on mukana meidän elämässämme. Tähän numeroon juttuja ovat tehneet vapaaehtoiset seurakuntalaiset, joille kotiseurakunta on merkityksellinen tekijä omassa elämässä ja on antanut myös mielekästä tekemistä. Kiitos kaikille lehden tekoon osallistuneille. Toivomme, että juuri sinä, joka luet lehteämme, löytäisit siitä jotain elämäsi koskettavaa. Seurakuntalehti ei ole mainos eikä sisällä tarjouksia tyyliin kaksi yhden hinnalla, vaan lehti on viesti ihmiseltä ihmiselle. Kirkonmäeltä palvelee sinua linkkinä kotiseurakuntaasi täällä Hyvinkäällä. Emme myöskään edusta mitään hengellistä herätysliikettä puhumattakaan poliittisista suuntauksista vaan edustamme Hyvinkään seurakuntaa osana Suomen ev.lut. kirkkoa. Seurakunnan jäsenenä ihmisillä saa olla ja onkin erilaisia painotuksia.

Syksyä kohti mentäessä mielessä on kulunut kesä. Se oli Hyvinkäällä poikkeuksellinen. Tapahtumia oli paljon ja paikkakuntamme sai myönteistä julkisuutta etenkin Asuntomessujen kautta. Tähän voi lisätä myös Asunnottomuustapahtuman. Mainittakoon, että kesän aikana Hyvinkään moderniin kirkkoon kävi tutustumassa huomattava määrä matkailijoita osana asuntomessukäyntiä. Vapaaehtoiset kirkon oppaamme ja Asuntomessuosaston oppaamme kantoivat vastuuta hienolla tavalla. Monet vapaaehtoiset palvelivat myös Medialähetyspäivillä kesäkuussa. Kun seurakunnassamme keskustellaan vapaaehtoistoiminnan järjestämisestä laajemminkin juuri tällä hetkellä, niin menneenä kesänä iloitsin teistä vapaaehtoisista. Vapaaehtoistointa on tärkeä osa seurakuntatyötä ja osa kristityn kasvua ja elämää.

Kesä jää taakse. Monet muistot mielissä meillä pitäisi olla voimia käydä taas arjen aherrukseen. Kysyin erältä seurakuntalaiselta, mikä oli kesäsi parasta? - Valo, hän vastasi. Niin, ollakseen iloinen ja onnellinen, ihminen ei välttämättä tarvitse niin paljon, kuin nykyään tuntuu olevan suuntauksena. Eräässä hengellisessä laulusanotaan, että kun on toisessa kädessä Jumala ja toisessa olet sinä, voimme yhdessä elää ihmisiä.

*Ilkka Järvinen
kirkkoherra*

Treffataan kirkossa

Hyvinkäällä kirkko seisoo keskellä kylää. Kirkko seisoo harjulla ja vieläpä mäennyppylällä, josta kirkon huippu näkyy moneen suuntaan kauas.

Entä jos ei seisoi? Jos ei olisi Hyvinkään seurakuntaa tai kirkkoa koko Suomessa. Ei olisi kirkkopyhiä eikä perhejuhlia kirkon helmassa. Jos ei olisi kirkon työntekijöitä eikä pitopalvelua, joiden puoleen kääntyä, ei kuoroja, kerhoja eikä leirejä? Et lukisi tätä juttua – eihän olisi tätä lehteäkään.

Moni asia, meille itsestään selvä, puuttuu laajoilta kansoilta. Vaikka kristinusko on maailman suurin ”liike”, joka on tavoittanut kolmanneksen maailman väestöstä, ei se tarkoita, että kaikilla olisi mahdollisuus mennä omassa kylässä kauniiseen kirkkoon – joka päivä. Puhumattakaan, että olisi muita kirkon tiloja, mahdollisuuksia tai palveluja.

Medialähetys Sanansaattajien toimistoon saamme (tervetuloa, osoite on Muncinkatu 67) lähes päivittäin uutisia ja rukouspyyntöjä kristillisten radio- ja televisio-ohjelmien kuuntelijoiden ja katsojien oloista, joista katsottuna Hyvinkään seurakunta vaikuttaa paratiisiin esipihalta. Ei ole epäilystäkään, etteivätkö esimerkiksi kymmenet Aasian ja Afrikan maiden kristilliset yhteisöt heti paikalla toivoisi itselleen Hyvinkään seurakunnan kaltaista toimeliaisuutta, osaamisen ja seurakuntayhteyden onnelaa.

Haluan rohkaista sinua näkemään oma seurakuntamme kiitollisuuden kirkkaassa valossa. Kiitetään Jumalaa esi-isien ja -äitien rukouksista ja käten töistä. Kiitetään Jumalaa niiden siunaamisesta niin, että meillä nyt on kirkko keskellä kylää ja tämäkin Kirkonmäeltä-numero täynnä toinen toistaan makeampia mahdollisuuksia. Käydään viikolla kukin omissa jutuissamme ja tullaan sunnuntaisin yhteisille treffeille sunnuntain messuun. Tavataan kirkossa: iloitaan ja vahvistetaan toisistamme ja Hänestä, joka yhdistää ja pelastaa meidät. Sitä on kirkko ja kirkko seisoo keskellä kylää.

Anne Isokuortti
anne.isokuortti@gmail.com
twitter: @aisokuortti

Seurakuntaviikko tarjoaa teatteria ja konsertteja

Hyvinkään kirkossa 24.–29. syyskuuta järjestettävän seurakuntaviikon ohjelmassa on Kirkkoteatteri-ilta Laurentius, *Virsi soi* -ilta sekä **Elina Vettenrannan** ja **Tommi Kaleniuksen** konsertit. Viikon teema kiteytyy sanoihin Jumala on hyvä.

– Aihe on ajankohtainen, koska viime aikoina on keskusteltu paljon kristillisestä opista ja käsittely niiden kautta Jumalakuva. Keskellä pahojakin kokemuksia elävä ihminen voi turvautua hyvään Jumalaan, jolta tulee viime kädessä apu, sanoo vuodesta 2006 lähtien seurakuntaviikkoja organisoivasta pastori **Esa Kokko**.

Järjestyksessä kahdeksas seurakuntaviikko alkaa tiistaina 24. syyskuuta kello 19 **Jouni Laineen** ohjaamalla Laurentius-kirkkoteatteriesityksellä, jonka käsikirjoitus on **Pekka Kivekkään**. Esiintyjinä ovat **Timo Salonen** ja **Anna-Riitta Metsalo**. Musiikista vastaa **Marjut Sipakon** johtama lauluryhmä. Puvustus on **Eeva Manteleen** ja tekniikka **Aki Nousiaisen**.

Kirkkoteatteriohjaaja Jouni Laineen mukaan näytelmä on sovitettu tällä kertaa hartaustyypiksi. Hänen mielestään kuuluu yleissivistykseen tietää kirkkohistorian suurmiehistä. Aivan ensimmäiseksi Laurentius esitetään piispainkokoukseen osallistuville.

Esa Kokko lisää, että kolmannella vuosisadalla elänyt diakoni Pyhä Laurentius puhui kirkon aarteesta, jolla hän tarkoitti Jeesuksen esimerkin mukaan köyhiä, vaivaisia ja syrjittyjä.

Toivevirsiä ja gospelia

– Hyvinkään seurakunnan kanttorit ideoivat seurakuntaviikolle *Virsi soi* -illan, joka on torstaina 26. syyskuuta kello 19. Musiikista vastaa kanttori **Erkki Hannosen** johtamat Hyvinkäänkylän Puhallinorkesteri ja Kirkkokuoro, mutta myös seurakuntalaiset saavat toivoa laulettavaksi lempivirsiaän, Esa Kokko jatkaa.

Perjantaina 27. syyskuuta kello 18 on

Hyvinkään seurakuntaviikkoja organisoiva pastori Esa Kokko pitää itsekin gospelmusiikkista. Hän on iloinen, kun ihmiset tulevat mielellään kuuntelemaan hyvää musiikkia Hyvinkään kirkkoon.

kirkossa vuoden 2006 tangokuningattaren Elina Vettenrannan konsertti. Laulaja on esiintynyt aikaisemmin paljon tanssilavoilla, mutta viime vuosina hänen esiintymispaikkansa ovat vaihtuneet konserttilavoihin ja kirkkoihin. Hän laulaa mielellään gospelia, jota kuullaan myös Hyvinkäällä (www.elinavettenranta.fi).

Sunnuntaina 29.9. kello 18 on vuorossa musikko ja lauluntekijä Tommi Kaleniuksen konsertti. Hän on tunnettu menevästä gospelmusiikista. Mies on säveltänyt kappaleita monille tunnetuille laulajille (www.tommikalenius.com).

Hyvä musiikki hoitaa

Hyvinkään seurakunnassa on tarjottu seurakuntaviikkojen historian aikana hyviä gospelkonsertteja, joissa on ollut yli kymmenen esiintyjää. Ensimmäisellä seura-

kuntaviikolla vuonna 2006 konsertin piti gospelbändi Mustarastas **Kari Haapalan** johdolla. Joka vuosi on käytetty uusia laulajia ja muusikkoja. Ainoastaan Elina Vettenranta on nyt mukana toista kertaa.

Esa Kokko sanoo, että hyvä musiikki yhdistyneenä vahvaan sanomaan saavuttaa kuulijansa. Musiikki koskettaa ihmistä monta kertaa syvemmillä kuin sanat.

– Lutherin mukaan kaikki hyvä musiikki on evankeliumia. Se hoitaa ihmisen rikkinaista tunne-elämää ja tekee siitä ehjempää. Luther arvosti saarnattua Jumalan Sanaa, mutta sen rinnalle hän nosti musiikin. Hän kutsui musiikkia jopa evankeliumin eläväksi sanaksi. Ihminen voi olla niin lukossa ja solmussa itsensä kanssa, että sanat eivät auta. Musiikki voi tulla silloin apuun.

Seppo Ylönen

Muutoksia Hyvinkään seurakunnan papistossa

Rippikoulupastori **Heidi Kajander-Maavuoren** äitiysloman sijaisena toimii 31.12.2013 saakka pastori **Paula Kallio**.

Nuoriso- ja koulutyön pastorin **Saija Lottosen** äitiysloman sijaisena 20.3.2014 saakka toimii pastori **Janne Rönni**.

Pastori **Anne Blomqvist** on 1.6.2013 alkaen toiminut vt. IV kappalaisena työalanaan muun muassa etsivä työ, kauppaeskustyo sekä Kaukasen aluepapin tehtävät. Anne Blomqvist hoitaa tehtävää virkaatekevänä siihen saakka kunnes kappalaisen vaalista tehty valitus on saanut päätöksensä Helsingin hallinto-oikeudessa.

Pastori **Leena Rannan** jätettyä papin tehtävät 2.8.2013 ja pastori **Tarja Tommisen** siirryttyä pois seurakuntamme seurakuntapastorin virasta 1.9.2013 lukien käydään näiden virkojen täyttöprosessit tämän syksyn kuluessa.

Pastori **Marko Huhtalan** hoitama kolmevuotinen pilottiseurakuntahanke päättyy vuoden 2013 lopussa. Marko Huhtala jatkaa Hyvinkään seurakunnassa seurakuntapapin tehtävässä.

Paula Kallio

Janne Rönni

Anne Blomqvist

Tarja Tomminen

Marko Huhtala

Leena Ranta

KUVA FOTOMANN OY, TOMMISEN KUVA JORMA ERSTÄ

Hyvinkään kirkko on kiven heiton päässä päätoimittaja Joonas Romppasen työpaikasta.

Mikään juttuvinkki ei ole liian pieni paikallislehdelle

Aamupostin päätoimittaja Joonas Romppanen rohkaisee kirkkoa puolustautumaan kritiikin edessä.

Miten kirkko ja uskonto näkyvät lehdessä?

– Monellakin tapaa. Lehdellä ja seurakunnilla on säännöllistä yhteistyötä: seurakuntien toiminnasta voi lukea viikoittain niin ilmoitusten kuin toimituksellisten vakiopalstojenkin kautta. Lehdessä ilmestyy myös Sana sunnuntaiksi -palsta. Eri seura- ja uskontokuntien toimintaa seurataan koko ajan myös normaalin uutiskriteerien perusteella. Etenkin ev.lut. seurakunnathan ovat monella tapaa hyvin merkittäviä yhteiskunnallisia vaikuttajia.

Joko homoliitoista kirkossa on tullut kylläisyyspiste toimituksessa vastaan?

– Siltä ainakin uutisoiminen hiipumisesta voisi päätellä. Toisaalta prosessissa ei ole viime aikoina tapahtunut merkittäviä muutoksia, joihin reagoida. Yleisönosastokirjoittelukin on ollut aiheen tiimoilta viime aikoina vähäistä.

Usein kirkko kääntää toisenkin posken kun sitä arvostellaan. Pitäisikö kirkon puolustautua ärhäkämmin lehdistön kritiikkiä vastaan?

– Aina kannattaa vastata, etenkin jos kokee kritiikin aiheettomaksi tai kohtuuttomaksi. Toisaalta asetelma kirkko-lehdistö on kovin pelkistetty. Useimmitenhan kritiikki tulee julki lehdistön tai median kautta, mutta varsinaiset kritiikin esittäjät ja keskustelijat eivät ole toimittajia vaan ihan muita tahoja, usein jopa kirkon itsensä sisältä. ”Lehdistön” suoraan ”kirkkoa” kohtaan esittämää kritiikkihän näkee suhteellisen vähän, lähinnä se on viime aikoina ollut enem-

mänkin vaatimuksia selkeästi artikuloituista linjauksista ajankohtaisiin kysymyksiin.

Ollaanko kirkossa herkkähiipiäisiä kun sitä kritisoidaan?

– Ei mielestäni mitenkään yleisesti tai erityisesti. Kirkossa samoin kuin muidenkin instituutioiden sisällä on toki suuria yksikkö- ja yksilöeroja. Noin yleisesti ottaen kirkko ottaa ehkä liiankin paljon kritiikkiä vastaan. Usein kritiikin terä taittuisi jo ihan toiminnan perusfaktat avaamalla, se vaiva kannattaisi aina nähdä.

Monet toimittajat ovat avoimesti ateisteja. Näkykö se jutuissa?

– En ole havainnut, että yksittäisen ihmisen uskonnollinen vakaumus tai sen puuttuminen näkyisi perusjutuissa. Etenkin kolumneissa, kommentteissa ja pakinoissa yksittäisillä toimittajilla on mahdollisuus esittää hyvinkin subjektiivisia näkemyksiä, mutta ei niitäkään ole ainakaan suhteessa kirkkoon kauheasti näkynyt, mihinkään suuntaan.

Voiko toimittaja kieltäytyä tekemästä juttua jos se käsittelee kirkkoa tai uskontoa?

– Periaatteessa kai olisi. Toimittajien TES-paperiinhan on tällainen maailmankatsomuspykälä peräti kirjattu. Käytännössä ei tällaisia tilanteita ole vastaan tullut enkä ole erityistä kipuiluakaan havainnut.

Onko uskosta ylipäätään vaikea kirjoittaa?

– Päivittäisinä uutisaiheina kirkkoon ja seurakuntiin liittyvät asiat ovat varmaankin yhtä vaikeita tai helppoja kuin muutkin, mutta se että uskon tapaisista henkilökohtaisista asioista pystyttäisiin jotenkin syvällisemmin kirjoittamaan, tuntuu olevan monestakin syystä haasta-

vaa. Kyse on osin ihan toimituksen arkisista resursseista, mutta myös siitä, että tällaisiin asioihin syvemmälle sukeltamisen perinne on ylipäänsä päivälehdissä, paikallislehdissä puhumattakaan, valitettavan ohut.

Usein tuntuu, että toimittajat liikkuvat aika pinnallisilla ”Google-mututiedoilla” kun he kirjoittavat uskonnosta?

– Tämä pitää varmaankin paikkansa, ikävä kyllä, samalla tavalla kuin monesta muustakin aiheesta. Ehkei niinkään mutua, mutta Googlea nyt ainakin, ja siksi-kin aikataulu- ja muista arjen paineista johtuen jäädytään välillä kiusallisen pinnalliselle tasolle. Toisaalta juuri uskonnot ja pelkästään ev.lut. kirkko on pitkiä historioineen ja nykyisine moniäänisine ulottuvuuksineen sellainen kohde, joka mahdollisimman huonosti on edes kohtuudella purettavissa arjen lyhyen ja nopean uutismitaan.

Osaako kirkko vinkata hyvistä jutun aiheista?

– Kirkko saisi rohkeammin nostaa esiin omaa tärkeää arkista työtään, on se sitten virka- tai vapaaehtoistoimintaa. Kaikkea sitä, joka ei palaudu kirkon kunniakaaseen historiaan tai vaihtuviin akuutteihin oppikiistoihin tai konflikteihin. Etenkin paikallislehdelle ei oikeastaan mikään ole liian pieniä.

Anna ammattilaisen vinkki kirkon ihmisille minkälaisilla juttuvinkeillä toimitusta kannattaa lähestyä?

– Arjen paikallinen konkretia, tutut ja uudet ihmiset kasvoineen ja sanoineen toimii aina. Rohkeasti vaan ottamaan yhteyttä!

Pekka Mommo

MAJ ÅBERG-HILDÉN

Kaksi kitaraa Kytäjällä

Kitaraduo Hildén-Lehtinen esiintyy Kytäjän kirkossa, Palkkisillantie 11, sunnuntaina 8.9. klo 16.

F. Chopinin kerrotaan sanoneen, että ei ole mitään kauniimpaa kuin kitara, paitsi ehkä kaksi. Puolalaisen pianistilegendan lauseen todenperäisyyden voi itse kukin todeta kun Kitaraduo Hildén-Lehtinen konsertoi pitkästä aikaa Hyvinkäällä.

– Konserttipaikkana Kytäjän kirkko on osoittautunut kitaralle sopivaksi, hyvin yleisöä vetäväksi ja tunnelmalliseksi paikaksi, sanoo **Janne Lehtinen**.

Diplomikitaristit **Pentti Hildén** ja Janne Lehtinen aloittivat yhteissoiton jo opiskeluaikana Sibelius-Akatemiassa, josta he valmistuivat keväällä 1983 opettajanaan **Kari Äikäs**. Duo soittaa konsertissa musiikkia Euroopasta eri aikakausilta, renessansista romantiikkaan. Ohjelma on sama kuin kitaraduon kymmenen vuotta sitten levyttämällä levyllä ”Los Impossibles”. Konserttiin on vapaa pääsy. Ohjelma maksaa 10 €.

ANNTI KEMPPAINEN

Einojuhani Rautavaaran Vigilia Hyvinkään kirkossa

Helsingin kamarikuoro esittää **Einojuhani Rautavaaran** Vigilian Hyvinkään kirkossa lauantaina 14.9. klo 19. Kuoro esittää Vigilian yhteensä viidessä konsertissa syyskuussa 2013. Vigilia-kiertueella juhlistetaan Rautavaaran lokakuusta 85-vuotispäivää.

Vigilian vaativan bassosolistin osuuden tulkitsee **Jyrki Korhonen** ja tenorisolistina loistaa **Niall Choremell**. Teoksen johtaa Helsingin kamarikuoron taiteellinen johtaja **Nils Schweckendiek**. Einojuhani Rautavaaran Vigilia on yksi suomalaisen kuoromusiikin merkittävimmistä teoksista. Konserttiin on vapaa pääsy. Ohjelma maksaa 10 €.

Requiem-konsertti Hyvinkään kirkossa

Sunnuntaina 20.10. klo 16 kuullaan osia eri säveltäjien requiemista Hyvinkään kirkossa. Hyvinkään Oratoriokuoro esiintyy solisteineen **Matti Herojan** johdolla. Kuoroa säestää **Ritva Viitala-Aaltio**. Konsertti juontaa **Veli-Pekka Toiviainen**. Konsertissa

kuullaan osia Faurén, Mozartin, Cherubinin, Brahmsin, Verdin ja von Suppén requiemista. Konserttiin on vapaa pääsy. Ohjelma maksaa 10 €.

Alfa-kurssille voi vielä ilmoittautua!

Alfa-kurssi alkaa tiistaina 17. syyskuuta klo 18 seurakuntakeskuksessa, Hämeenkatu 16. Kurssi pidetään tiistai-iltaisoin klo 18–20.30 sekä yhtenä sunnuntaina. Kurssin järjestävät Hyvinkään seurakunta ja Kansanlähetys. Ilmoittautuminen seurakunnan neuvontaan, p. 019 45 611. Tule tutkimaan elämän tarkoitusta. Viereisessä jutussa Alfa-kurssilaisen ajatuksia.

JORMA ERSTA

Uusien hyvinkääläisten kiertojelu

Hyvinkään kaupunki ja seurakunta järjestävät syksyisin ja keväisin kaupunkiin muuttaneille uusille hyvinkääläisille kiertojelun ja tutustumistilaisuuden. Hyvinkään kaupunki lähettää uusille hyvinkääläisille kutsun tutustumistilaisuuteen.

Tänä syksynä uudet hyvinkääläiset toivotetaan tervetulleiksi uuteen kotikaupunkiin torstaina 19. syyskuuta klo 17 alkaen. Tutustuminen alkaa opastetulla kiertojelulla, jossa paneudutaan Hyvinkään historiaan ja nykypäivään. Kierroksen oppaina toimivat Hyvinkään Matkailuoppaat. Kiertojelun jälkeen seurakunta tarjoaa kahvit seurakuntakeskuksen toisen kerroksen seurakuntasalissa. Seurakunnasta on mukana pastori **Petra Pohjanraito**. Linja-auto lähtee kello 17 Hyvinkään seurakuntakeskuksen pihalta (Hämeenkatu 16).

Ilmoittautumista pyydetään perjantaihin 13.9. mennessä seurakunnan neuvontaan, arkisin ma-to klo 8–16 ja pe 8–15, p. 019 45 611.

Seurakuntakeskuksen sisäänkäyntiin automaattiovet

Hyvinkään seurakunnan seurakuntakeskuksen (Hämeenkatu 16) pääovi on muutettu automaattisesti avautuvaksi. Ovien automaattikka helpottaa erityisesti pyörätuolilla, rollaattorilla tai lastenvaunujen kanssa liikkuvia tai muuten liikuntarajoitteisia. Ovet avautuvat painamalla sisällä ja ulkona seinässä olevaa painiketta.

Suomen ev.lut. kirkolle on hiljattain valmistunut saavutettavuusohjelma. Hyvinkään seurakunta on ohjelman mukaisesti kartoittamassa esteettömyyttä ja saavutettavuutta seurakunnan tiloissa ja toiminnoissa.

Tervetuloa seurakuntakeskukseen entistä vaivatommammin!

JORMA ERSTA

Hyvinkääläisen Turvalukko Oy:n Jukka Karttunen asentamassa oven aukaisautomaattikkaa.

Anita Myllymäki on saanut elämänvahvistusta sekä katekumenaatti-ryhmästä että Alfa-kurssilta.

Ihmiseen on laitettu Jumala-kaipuu

Lastentarhanopettaja **Anita Myllymäki** on käynyt seurakunnan ystäväpalvelukurssin ja vierailut lukusten ihmisten kotona. Lisäksi hän on ollut mukana seurakunnan katekumenaattiryhmässä sekä Alfa-kurssilla. Niissä eri tavalla ajattelevat ihmiset pääsevät tutustumaan yhdessä kristinuskon perusasioihin.

– Kirkolla on oma merkityksensä, kun se kokoaa siipiensä alle ihmisiä. Ihmiseen on laitettu Jumala-kaipuu.

Syksyllä 2008 alkoi pastori **Laura Maria Latikan** toimesta ensimmäinen maallikkovetoinen katekumenaattiryhmä. Anita Myllymäki lähti mukaan.

– Katekumenaatti on uskon- ja elämänskysymysten ryhmä. Mukana on myös kokeneita matkakumppaneita. Alussa kerätään ryhmäläisten eli etsijöi-

den kysymykset. Niitä käsitellään kirkkovuoden aiheiden mukaan. Ryhmässä on maallikko-ohjaaja ja taustatukena pappi.

Katekumenaatti tulee kreikan sanasta "katechein" ja tarkoittaa opettamista, tien näyttämistä sekä ohjaamista.

– Tarkoitus on, että jokainen saa sanoa mielipiteensä. Ryhmiin pääsee kristitty tai ateisti, kirkkoon kuuluva tai kuulumaton, konfirmoitu tai konfirmoimaton.

Raamatunlukuni aktivoitui

– Joku sanoo uskovansa, mutta ei sillä tavalla kuin kirkko opettaa. Tietääkö sanoja, mitä kirkko todellisuudessa opettaa. Minä aloitin syksyllä 2011 Alfa-kurssin ja kävin vuonna 2012 sen jatkokurssin. Alfa-kurssilla käydään läpi kristinus-

kon perusteet. Suosittelen kurssia sellaisellekin, jolla on edes pieni kipinä oppia uutta, Anita Myllymäki jatkaa.

Alfa-kurssin kokoontumiset aloitetaan pienellä iltapalalla, minkä jälkeen on jokin alustus. Sitten jakaannutaan ryhmiin, joissa on kaksi vetäjää.

– Kristinuskon perusteisiin kuuluu saada tietoa Jumalasta, Jeesuksesta ja Pyhästä Hengestä. On mahdollista kysyä ja kyseenalaistaa. Oma raamatunlukuni aktivoitui kurssin aikana. Kun tietää jotakin, asiat tulevat yhä mielenkiintoisemmiksi. Pyhä Henki avaa lisää Raamattua, ja tieto Jumalan tämän päivän työstä lisääntyy. Minä en olisi tässä suhteellisen selväjärkisenä, jos minulla ei olisi uskoa kolmiyhteiseen Jumalaan.

Seppo Ylönen

Kuutsin riehaa ja rauhaa

Kymmenkunta lilanvärisiin kaulanauhoihin sonnustautunutta avustajaa istuu rivissä odottavaisen näköisinä. Minä hetkenä hyvänsä Hyvinkään Liikenteen linja-autot kaartavat suurelle hiekkakentälle. Jännittänyt tunnelma laukeaa, kun viisi bussilastillista kesän rippikoululaisia saapuu pihaan. Ilma täyttyy riemunkiljahduksista kun monisatapäinen massa vyöryy kohti majoituspistettä, jossa avustajat ovat valmiina ottamaan heidät vastaan.

Yhteisen aloitustilaisuuden jälkeen kristillistä rokkia soittava Kontrol villitsee nuoria, jonka jälkeen koittaa pian hiljaisuuden aika. Masu täynnä ja pitkä ajomatka takana uni tulee silmään nopeasti. Näin meni ensimmäinen päivä.

Nyt jo 33. kertaa järjestetty Kuutsi toi tänä vuonna ennätysmäärän nuoria viettämään riparikesän jälkeistä yhteistä viikonloppua Päiväkummun seurakuntakeskukseen. Yli 250 nuorta kokoontui nauttimaan viimeisistä kesäpäivistä viikonlopun ajaksi. Mukana oli sekä tämän kesän rippilapsia että jo ajat sitten riparinsa käyneitä konkareita, jotka hekin syystä tai toisesta etsiytyvät vuosi toisen-

EVE NIEMINEN

Kuutsilla otettiin ilo irti.

sa jälkeen mukaan Kuutsille. Viikonloppuun mahtui sekä hauskanpitoa että hiljentymistä, hallitsemattomia naurunpuuskia että uusia oivalluksia.

Ohjelmassa sketsejä, beatboksia ja vatsastapuhumista

Teltan valtaa puheensorina ihmisten asettuessa paikoilleen pitkille katsomon virkaa toimittaville penkeille. Lauantai potkaistaan käyntiin aamuhartaudella teltassa, johon kokoontuu aina yh-

teisten ohjelmanumeroiden ajaksi. Päivän ohjelmaan mahtuu muun muassa sketsejä, beatboksia ja vatsastapuhumista. Teltan ulkopuolella osallistutaan ilt- ja aamupäivän perinteisiksi muodostuneisiin kanaviin, joissa on mahdollisuus päästä kuulemaan ja kertomaan itseä kiinnostavista aiheista. Tänä vuonna on mahdollisuus osallistua esimerkiksi monikulttuurisuus-, elämäntapa- ja seurustelukanaviin. Iltapäivän tunneille sijoittuu myös erilaisia työpajoja kuten askartelua, ongintaa ja letunpaistoa. Ohjelmien välissä on aikaa seurata, mitä Kuutsin sivulavalla tapahtuu – mikin takaa saattaa yllättää vaikka itsensä, sillä estradi on auki kaikille ja sana on vapaa.

Kuutsin henkeen kuuluu suvaitsevaisuus. Siellä jokainen saa olla oma itsensä. Lauantai-illan hartaudessa tunnelma on muuttunut riehakkaasta rauhalliseksi, intiimimmäksi. Päät nojaavat olkapäihin, kädet etsiytyvät toisiin käsiin. Tunnelma on välitön ja avoin.

Ei hassumpi tapa päättää kesäloma.

Eve Nieminen

Kiinnostavat kiinteistöt

Seurakuntatyö
tutuksi

INKERI TOIVAINEN

Seurakuntalainen tulee harvemmin ajatelleeksi, miten paljon seurakunnassa on erilaisia tehtäviä. Jotta toiminta sujuisi, tarvitaan monia ammattilaisia. Seurakunnan kiinteistötoimen työn huomaat, kun astuu sisälle tiloihin.

– Seurakunnan toiminnan pyörittämiseen tarvitaan monenlaisia tiloja. Kirkko eli sakraalitala on kaiken perusta ja sellainen on jokaisessa seurakunnassa. Kirkon lisäksi on muita tiloja, joissa voidaan viettää messuja ja järjestää toimintaa. Seurakunnan leirikeskus Sääksi on tärkeä erityisesti lasten ja nuorten toiminnan kannalta. Hautausmaat ja kappelit ovat myös tärkeitä, koska siellä voimme muistella poisnukkuneita läheisiämme, kuvailee kirkkoherra **Ilkka Järvinen**.

Kiinteistötoimi huolehtii tiloista

Kiinteistötoimen tehtävänä on rakennuttaa ja tarvittaessa korjata toiminnan vaatimat kiinteistöt. Kiinteistötoimessa työskentelee vähän yli 10 henkilöä. Rakennuksista täytyy pitää huolta, joten työhön tarvitaan suntioita, talonmiehiä, siivoojia ja muita ammattilaisia.

Hyvinkään seurakunnan kiinteistöpäällikkönä työskentelee **Visa Hämäläinen**. Hänen tehtävänä on muun muassa huolehtia korjaus- ja uudisrakentamisen suunnittelusta. Kiinteistöpäällikkö työskentelee tiiviissä yhteistyössä talousjohtajan kanssa. Hyvinkään seurakunnalla on yhteinen kiinteistöpäällikkö Mäntsälän seurakunnan kanssa. Mäntsälässä Hämäläinen työskentelee kaksi päivää ja Hyvinkäällä kolme päivää viikossa.

Sopivat tilat tehokkaassa käytössä

– Tehokas tilankäyttö on ykkösasia. Aion seurata tilojen käyttöastetta jatkossa, Visa Hämäläinen kertoo.

Hämäläinen pitää tärkeänä, että seurakunnan tilat ovat tehokkaassa käytössä. Hän näkee tilojen monikäyttöisyyden vahvuutena. Tilojen käyttöä voi tarkkailla tietojärjestelmistä. Joissain tiloissa käyttöaste lähentelee sataa prosenttia. Hämäläinen on havainnut, että Vanhassa Pappilassa, Betaniassa ja Paavolan seurakuntakodissa olisi kuitenkin mahdollista järjestää nykyistä enemmän toimintaa.

Kiinteistöpäällikkö haluaa huolehtia myös siitä, että tilat ovat terveelliset ja turvalliset. Rakennuksista on syytä pitää huolta, jotta ne pysyvät kunnossa ja niiden arvo säilyy.

Kirkkoherra Ilkka Järvinen on samaa mieltä tilojen tehokkaasta käytöstä.

– Seurakunta ei tarvitse turhia tiloja vaan niiden pitää olla perusteltuja ja liittyä toimintaan. Tilat ovat tärkeitä mutta sanaa voi julistaa muuallakin, arvioi kirkkoherra Järvinen.

Rakennukset hyvässä kunnossa

– Olen kesän aikana tutustunut lähes kaikkiin seurakunnan rakennuksiin ja havainnut, että niiden kunto on hyvä. Rakennukset ovat hyvin pidettyjä ja siistejä, Hämäläinen toteaa.

Rakennukset täytyy pitää jatkossakin hyvässä kunnossa, joten tulevan vuoden aikana tehdään pieniä korjauksia. Toimitiloissa ei ole tarvetta suuremmille peruseräkorjauksille. Lähitulevaisuudessa toteutettavia korjauksia ovat muun muassa Vanhan kirkon lämmityksen parantaminen, Rauhannummen kappelin sisävalaistuksen parantaminen ja Sääksin leirikeskukseen pesuhuoneiden korjaukset. Lisäksi suunnitelmissa on

Hyvinkään kirkon 50-vuotisjuhlien avoimissa ovissa tehtiin sirkustemppeja isolla joukolla.

iso joukko pienempiä korjaustoimenpiteitä.

Seurakunta omistaa myös Helenenkadulla sijaitsevan kerrostalon, jossa on yli 30 asuntoa. Hämäläisen mukaan putki- ja julkisivuremontit tulevat lähitulevaisuudessa ajankohtaiseksi tässä kerrostalossa.

Syksyllä järjestetään kiinteistökatselemus, jossa arvioidaan nykytilannetta ja keskustellaan tulevista suunnitelmista. Katselmuksessa myös kirkkoneuvoston jäsenet pääsevät

kertomaan näkemyksensä ja esittämään toiveitaan.

Tulevia hankkeita

Hyvinkään kirkon katon korjaaminen on lähestyvästä korjausprojekteista suurin. Hankkeen korjaussuunnittelu on alkamassa. Ensin tutkitaan, missä kunnossa katon betonilaatat ovat ja sitten suunnitellaan, miten

ne korjataan. Vielä ei tiedetä, kuinka suuri korjausprojekti on edessä. Kirkon erikoinen muoto asettaa omat haasteensa myös korjaukselle.

– Vaikeutena on, että betonilaatta on julkisivuna ja kattona yhtä aikaa. Se on osoittautunut hankalaksi rakenteeksi, kuvailee kiinteistöpäällikkö Hämäläinen.

Myös kirkon piha asfaltoidaan ja kirkon edustan luiskia parannetaan. Seurakunta ei saa korjata kirkkorakennuksiaan täysin itsenäisesti. Esimerkiksi kirkon pihasuunnitelmat vahvistettiin kirkkohallituksessa, koska kyseessä oli olennainen muutos kirkon ulkoasussa.

Seurakunta elää kaupungin kasvun mukana. Keskustelua on käyty toimitilojen rakentamisesta uudelle Metsäkaltevan asuinalueelle. Alueen kaavassa on varattu tontti seurakunnan toimitiloja varten.

– Metsäkaltevaan ei ole vielä suunniteltu kerhotoimintaa. Jos alueen väkimäärä kasvaa, niin aluksi neuvotellaan yhteistyöstä kaupungin kanssa ja toimitaan mahdollisesti vuokratiloissa. Omien tilojen rakentaminen on hyvin pitkän aikavälin suunnitelma, kirkkoherra Järvinen sanoo.

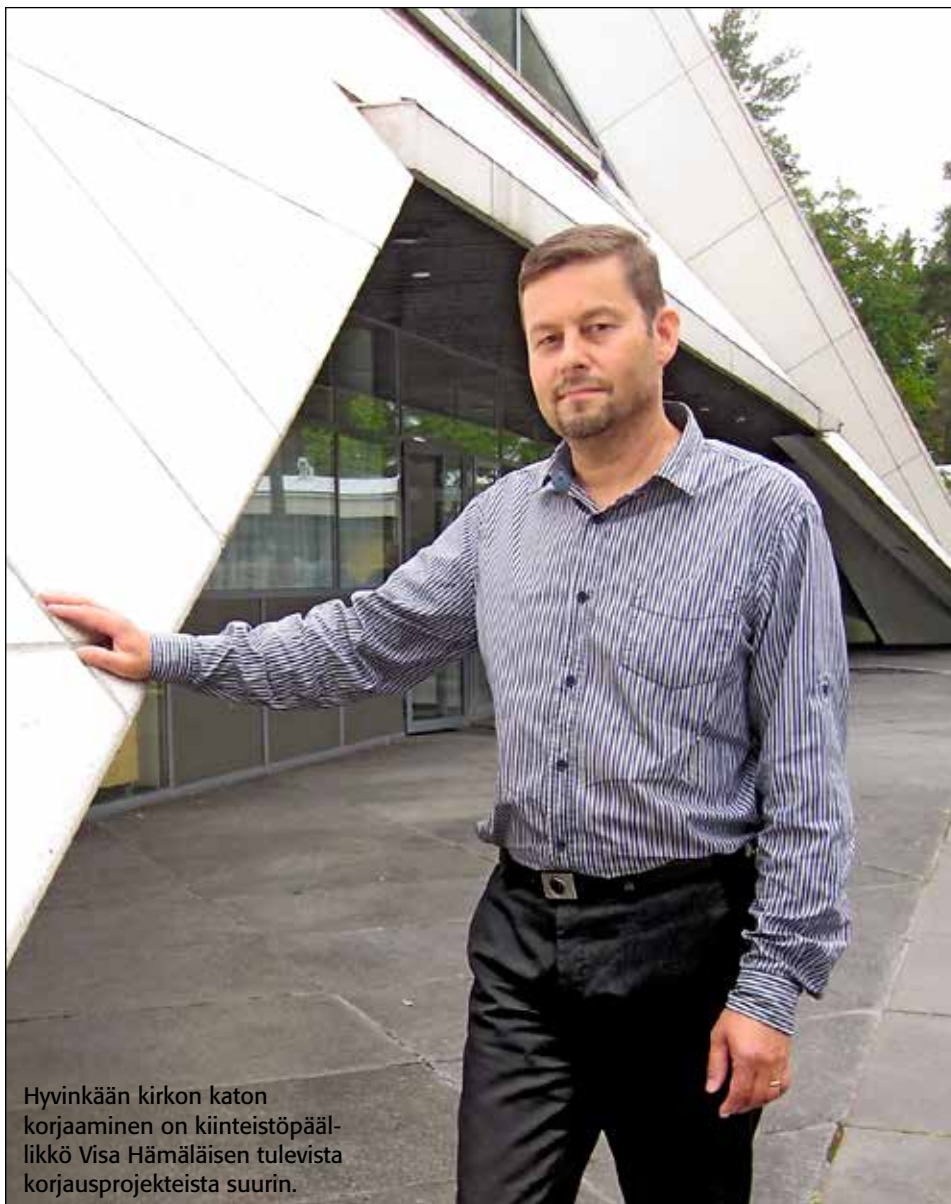
Uusi kiinteistöpäällikkö aloitti työnsä kesäkuussa

Visa Hämäläinen aloitti kiinteistöpäällikön tehtävässä kesäkuun alussa. Hämäläinen on koulutukseltaan rakennusinsinööri. Ennen kiinteistöpäällikön tehtävää hän työskenteli Riihimäen kaupungin palveluksessa projekti-insinöörinä. Aiemmassa työssään hän rakennutti kouluja, päiväkotia ja muita kaupungin toimitiloja.

Seurakunnan kiinteistöpäällikön tehtävästä Hämäläinen kiinnostui, koska halusi uusia haasteita. Myös työmatka seurakuntakeskukseen on mukavan lyhyt, koska hän asuu omakotitalossa Rääkönpäässä. Seurakunnan toimintaan Hämäläinen on tutustunut aiemmin lasten harrastusten kautta.

Alku uudessa työssä on ollut kiireinen ja päivät ovat olleet tiiviitä. Hämäläinen arvioi, että nykyinen työnkuva on laajempi kuin edellisessä työpaikassa. Hän odottaa tulevalta työltään mielenkiintoisia isoja ja pienempiä korjaus- ja rakennushankkeita.

Signe Jauhiainen

Hyvinkään kirkon katon korjaaminen on kiinteistöpäällikkö Visa Hämäläisen tulevista korjausprojekteista suurin.

Jaettava iloa – Jaettu

Huhtalan perhe Vanhan kirkon portailla.

Hyvinkään Vanha

Hiemän painavan puuoven takaa tulee vastaan tuttu tuoksu; Vanhan kirkon tuoksu. Ovi narahtaa, samoin puulattiat jalan alla. Penkkiin istahtaessa voi vain miettiä, kuinka aika kuuluu nopeasti.

Muistoja tästä kirkosta onkin kertynyt iso, mukava pino.

Kesäkuun alussa perheemme vietti juhlahetkeä Hyvinkään vanhassa kirkossa, kun poikamme **Sisu** sai kasteen lähimpien sukulaistensa ja ystäviensä ympäröimänä. Lähes tismalleen seitsemän vuotta aikaisemmin kastettiin kirkossa myös tyttäreemme **Silja**. Kirkko kastapaikkana oli meille itsestään selvä valinta. Vanhan kirkon kotoisa, mutta samalla juhlava tunnelma sopi tähänkin juhlapäivään täydellisesti.

Vanhassa kirkossa kulunut aika näkyy kaikkialla; kastemaljassa, alttaritaulussa, saarnastuolin koristuksissa sekä kattokruunuissa. Omissa elämänvaiheissani Hyvinkään Vanha kirkko on ollut tärkeä paikka, mutta merkityksellisiä tapahtumia kirkosta löytyy myös sukuni historiassa.

Vihkikirkkona jo isovanhemmilla

Sotien jälkeen 1945 pohjoisesta kotoisin oleva isäni isä **Eino Parkkila** asettui asumaan Hyvinkäälle ja vihittiin Hyvinkään silloisessa pääkirkossa nuoren **Kaarinan** kanssa. Isovanhempieni vihkitilaisuus oli hyvin pie-

Laulun ilosta

"Kansasi siskoni/veljeni laulaen matkateen". Yhdessä laulamisella on, kuten tunnettua, terveyttä edistäviä vaikutuksia. Laulaminen on aina ollut osa elämäni.

Juureni ovat Keski-Pohjanmaalla ja vanhempani harrastivat kuorolaulua. Äiti lauloi meille lapsille paljon. Kouluikäisenä vietimme kolmen kuukauden pituiset kesälomat mökillä merenrannalla. Siellä oli paljon aikaa myös laulaa. Järjestimme siskoni kanssa kaikki osaamamme laulut vuodenaikojen mukaiseen järjestykseen ja sitten istuimme pihakeinussa ja lauloimme usein läpi tuota litaniaa. Kevätlauluja oli paljon, sillä koulussa opeteltiin joka vuosi uusia lauluja kevätjuhlaa varten. Äitini välillä soinnutti toisia ääniä lauluihimme ja opin itsekin kuuntelemaan sointia ja soinnuttamaan. Hyvin mukavia muistoja on myös tapaninpäivistä mummolassa isäni kotona, kun tätien ja setien kanssa yhdessä laulettiin joululauluja äänissä.

Kuorolaulu karkottaa arjen huolet

Ei siis ole ihme, että muutettuamme kuuden Afrikan vuoden jälkeen Hyvinkäälle vuonna 1990, hakeuduin lauluharrastuksen pariin. Kansakoulun kuorossa laitettiin alttoon ne, joilla oli tarkka korva, ja alton laulaminen oli sitten osani, kunnes Hyvinkäällä koelaulussa minulle sanottiin, että olen sopraano. Siitä avautui uudenlainen maailma, vaikka mielelläni laulan muitakin ääniä. Kun minut hyväksyttiin Hyvinkään Oratoriokuoroon,

tua surua

na kirkko matkamme varrella

ni, suuria hääjuhlia ei ollut mahdollista järjestää. Kesä oli aluillaan, eikä kirkon nurkassa tuolloin seissyttä pönttöuunia enää tarvinnut lämmittää. Vihkijänä toimi pastori **Mauno Mäkinen**, joka oli myös kotoisin Pohjois-Suomesta ja isoäitini muistaakin tämän olleen kovin mielissään, kun sai vihkiä toisen pohjoissuomalaisen nuoren miehen täällä etelässä.

50-luvun lopussa samassa kirkossa konfirmoitiin isäni sisko, kummitätini **Mirja**. Muut vanhempieni sisarukset sekä omat 50-luvulla syntyneet vanhempani kuuluvat jo siihen ikäluokkaan, jotka konfirmoitiin Hämeenkadulla sijaitsevassa Hyvinkään kirkossa.

Uusi upea kirkko, jota äidinisäni muuten oli rakentamassa, oli myös vanhempieni valinta vihkikirkoksi.

Kartsakirkossa pohdittiin elämää

Sen lisäksi, että lauloin Vanhassa kirkossa 90-luvulla useamman suvivirren, muodostui siitä itselleni erityisen tärkeä paikka rippikoulun jälkeen. Lyhyen ajan sisällä saattelin hautaan kolme rakasta isovanhempaan ja tuolloin elämään ja kuolemaan liittyvät pohdinnat tuntuivat tärkeiltä. Seurakunnan nuorisotyön parista löytyi paljon hyviä ystäviä ja sellaista elämänkatsomusta, joka auttoi jäsentämään nuoren ihmisen ajatuksia.

Tuohon aikaan monet perjantain alkuillat tuli vietettyä kartsakirkossa. Vanhan kirkon

sivusalissa juotiin kirkkoteet hyvien ystävien seurassa ja pohdittiin elämää hyvässä ja pahassa. Ilta jatkui usein kaupungilla tai jonkun kotona. Osa näistä ystäväistä on säilynyt läheisinä näihin päiviin asti ja olemme myös päätyneet toistemme lasten kummeiksi.

Isoskoulutuksessa Vanhan kirkon penkisä, tosin parin penkkirivin päässä, istui myös mukavan oloinen nuorimies **Sami**. Vuosia myöhemmin vietimme Hyvinkään vanhassa kirkossa vihkitilaisuuttamme. Vihkipappina toimi ystävämme **Mikko Pelkonen** ja hänen sydämellinen vihkipuheensa teki tilaisuudesta erityisen mieleenpainuvan.

Kirkon järjestämiin tapahtumiin tulee nykyään osallistuttua paljon aikaisempaa vähemmän, mutta Hyvinkään Vanhan kirkon tilaisuuksia tutkin seurakunnan viikkotiedotteesta aina muita tarkemmin. Vanhassa kirkossa pidetäänkin usein musiikkiin liittyviä tilaisuuksia, joissa itse viihdyn parhaiten. Tuomasmessut sopivat Vanhan kirkon tunnelmaan mielestäni erityisen hyvin ja niitä soisinkin siellä edelleen pidettävän.

Vanhassa kirkossa aika katoaa, muistot virtaavat ja hymyilyttää. Vieressä istuva tytäreni kysyy ”Mitkäs juhlat me täällä seuraavaksi vietetään?” Niinpä niin. Useammin pitäisi piipahtaa Vanhan kirkon penkkiin. Sehän on vähän niin kuin kotimatalla.

Teija Huhtala

JORMA ERSTA

Lauluyhtye KokoNainen syksyn 2009 kokoonpanossa harjoittelemassa musiikkityöntekijä Helena Lehtisen johdolla. Kirjoittaja Hannele Karppinen kolmas vasemmalta.

oli se niin ihanaa, että aluksi odotin koko viikon malttamattomana maanantai-iltaa ja kuoroharjoituksia.

Suurten teosten harjoittelu ja esittäminen on ollut uskomattoman ihanaa. Ja kun keskittyy vaikkapa Bachin H-mollimes-sun kakkossopraanon stemmoihin, ei siinä arjen huolia ehdi ajatella. Kuorolaulu on myös hyvin yhteisöllistä ja on hieno kokemus, kun pitkän harjoittelun jälkeen voidaan yhdessä saada aikaan jotakin hyvin kaunista. Vuosien varrella olen ollut lyhyempiä aikoja mukana muissakin kuoroissa. Tuomaskuorossa käyn hoitamassa sieluni messulaulujen kautta. Ja kuuden vuoden

ajan olen saanut olla mukana KokoNainen-lauluyhtyeessä, joka on taas oma maailmansa. Pienessä ryhmässä jokaisen yksilön osuus on eri tavalla tärkeä kuin isossa kuorossa. Tässä yhtyeessä laulujen sanat ja niihin eläytyminen on hyvin tärkeää.

Elämäni aikana päähäni on tarttunut hirvittävä varasto erilaisia lauluja ja virsiä. Ne ovat valtava pääoma. Lukemattomia kertoja olen kokenut sen, miten päässä alkaa soida jokin laulu tai virsi, jonka avulla voin tuoda Jumalalle ahdistustani ja hätääni tai prosoida jotakin vaikeaa asiaa sekä saada lohtua.

Hannele Karppinen

Tekstaritupu palvelee kouluikäisiä Hyvinkäällä

Tupu, tekstaritupu on kouluikäisille tarkoitettu tekstiviesti -TukiPuhelin. Tekstaritupuun voi ottaa yhteyttä normaalihintaisella tekstiviestillä. Viesteihin vastataan koulupäivien aikana vuorokauden kuluessa.

Tupulta voi kysyä mitä vain ja mistä vain: omasta kasvamisesta ja kehittämisestä, terveydestä, ulkonäöstä, seurustelusta, kaverisuhteista, seksuaalisuudesta ja uskosta. Vastaajat ovat tehtävään koulutettuja seurakunnan työntekijöitä.

Lapsilla on isoja asioita mietittävänä. He pohjivat omaa kasvuaan, koti- ja kouluasioita, ihmissuhteitaan, ihastumisiaan, seksuaalisuutta ja myös uskoa. Tekstaritupu avautui taas syksyn tullen. Toivomme, että jokaisella lapsella olisi oman arkenensa ympäröivissä aikuisia, joiden kanssa he voisivat keskustella asioistaan – aikuisia, jotka ottavat lasten asiat vakavasti. Oma aikuinen ei ole aina paikalla ja joitakin asioita on helpompi kysyä anonyyminä. Se paistaa läpi viesteistä, joihin olemme vastanneet. Tosin vastauksissa rohkaisimme puhumaan asioista myös vanhempien ja opettajien kanssa.

Tekstaritupu käynnistyi Hyvinkäällä maaliskuussa 2013. Toukokuun loppuun mennessä Tupu-päivystäjät vastasivat 668 viestiin eli noin 12 viestiin päivässä. Viestit tilastoidaan Tupun valtakunnallisesti sovittuihin kategorioihin: harrastukset, ihastuminen, kasvu, kaverit, kiusaaminen, koti, koulu, mieli, seksi, seurustelu, tekstaritupu, usko ja häiriöviestit. Häiriöviestejä kutsuisin itse nimellä testiviestit. Tällä tarkoitan sitä, että lapsi kysyy jotain muka rajua ja testaa, vastaako aikuinen asiallisesti. Seuraava viesti saattaa olla jo ihan toisensävynen ja asia tärkeä.

Tupun numero Hyvinkäällä on 0400 178 799. Viestitellään!

Kirsi Kupiainen

YOUNG PEOPLES OPINIONS COUNT

Kuule mua!

Kunnalliset nuorisovaltuustot, -hallitukset ja vastaavat nuorten kuulluksi tulemistä mahdollistavat ryhmät ovat melko yleisiä ja seurakunnissakin mietitään, miten nuorten ääni saataisiin kuuluviin. Hyvinkään seurakunnassa kokeillaan syksystä alkaen nuorten foorumia, kaikille avointa ryhmää johon voi tulla kuka vain.

Foorumin ideana on yhdessä nuorten kanssa miettiä, mitä nuorisotyö Hyvinkään seurakunnassa voisi olla. Jotta kynnys mukaan lähtemiseen olisi mahdollisimman matala, foorumi järjestetään kerran kuussa keskiviikkoisin nuorten raamoksen jälkeen nuorisotila Betaniassa (Helenenkatu 15).

Foorumiin osallistuminen ei sido lainkaan, sinne voi tulla ja mennä silloin kun itselle sopii, eikä tarvitse sitoutua esimerkiksi vuoden mittaiseen pestiin. Parhaimmillaan ryhmä auttaa niin nuoria kuin seurakunnan työntekijöitäkin.

Osallistujat voivat tuoda omia ideoitaan ja toiveitaan julki. Työntekijät taas voivat helposti koota kiinnostuneita nuoria mukaan esimerkiksi erilaisiin tempauksiin ja projekteihin. Ensimmäisen kerran nuorten foorumi aukeaa 11.9. klo 18.30.

Tervetuloa mukaan!

Anssi Laaksonen

”Hyvää huomenta Aamukorvasta!”

Näin yleensä alkaa Aamukorva-soittajan puhelu useimmiten seniori-ikäiselle soitettavalle. Aamukorva-soitot toteutetaan koulutettujen vapaaehtoisten voimin ja palvelu on maksutonta. Päivittäin tai viikoittain tapahtuvan lyhyen soiton välityksellä pyritään lisäämään soitettavan turvallisuuden tunnetta ja tarvittaessa ohjataan hakemaan apua eri tahoilta. Tavoitteena on myös auttaa selviytymään kotona asumisessa.

Hyvinkään Aamukorva on Hyvinkään kaupungin ja Hyvinkään seurakunnan yhdessä käynnistämä puhelintoiminta ikäihmisille.

Toiminnasta antavat lisätietoja palveluohjaaja **Anne Kairajärvi** p. 040 706 4280 sekä diakoniasih-teeri **Tuija Mattila** p. 040 559 6314.

Arjen uskoa

Joskus aivan tavallinen sunnuntai voi olla käänteentekevä, jopa mullistava. Näin kävi minulle jokunen vuosi sitten. Olin päättänyt mennä Hyvinkään kirkkoon messuun, mutta totesin harmikseni kellon rientävän nopeammin kuin äitini ja minä. Iäkkään äitini aamutoimista huolehtiminen vie joskus parikin tuntia – ja vasta sitten on aikaa omille menoille. Kun en ehtinyt kirkkoon, jäin äidin luo kuuntelemaan jumalanpalvelusta radiosta – yhdessä hänen kanssaan.

Istahdin keinutuoliin tyytyväisenä siihen, että radio lähettää joka pyhä jumalanpalveluksen. Totta puhuen, silmäni painuivat kiinni jo alkuvirren aikana. Ehkäpä yö äidin luona oli ollut levoton, en muista. Jossakin vaiheessa äitini kutsui minua sängystään ja pyysi saada juotavaa. Nousin, kävelin keittiöön hakeakseni lasin vettä. Havahduin, sillä veden valuessa kuulin papin lukevan päivän teksteistä sanat: ”Minun oli nälkä, ja te annoitte minulle ruokaa. Minun oli jano, ja te annoitte minulle juotavaa...” (Matt. 25:36) Tuntui, kuin lävitseni olisi käynyt lämmin tuuli.

Autoin äitiä juomaan vettä ja asetin lasin yöpöydälle. Hetki oli pyhä.

Saarna jatkui, mutta en muista siitä mitään. Omassa sisimmässä kasvoi ilo siitä, että Jumala rakastaa tavallista vanhusta, sairasta, köyhää tai nälkäistä. Hän samaistuu heihin. Uudella tavalla oivalsin, että vanhan äitini hoitaminen on samalla suuren Jumalan palvelemista.

Oivallus kampaajalla

Eräänä arkisena, harmaana päivänä istahdin kampaajan tuolille leikkausta ja hoitoa varten. Kampaajani oli hieman tavallista pirteämpi kertoessaan edustamastaan juomasta, joka on antanut monille uudenlaista hyvinvointia. ”Ennen minulla oli monenlaista vaihua ja väsymystä, mutta nyt olen kuin uusi ihminen”, hän todisti ja toi minulle maistiaiseksi lasillisen ihmejuomaa.

Kampaaja jatkoi tarinaansa: ”On ihanaa kertoa ystäville ja asiakkaille tästä tuotteesta, sillä olen saanut siitä niin paljon iloa ja apua. Haluan jakaa tätä muillekin.” Hänen puhuesaan mieleeni tulivat monet lukemani ja kuulemani todistuspuheenvuorot omakohtaisen uskon löytymisestä. ”Ennen elämäni oli täynnä epätoivoa. Koin häpeää ja ahdistusta syntieni takia, mutta nyt on kaikki toisin. Olen saanut syntini ja laiminlyöntini anteeksi. Usko on tuonut toivon.” Näitä ilouutisia kuule erityisesti lähetyksentiltä.

Oivalsin, että kampaajan toiminta on kuin arkinen kuvaus ”evangelioimistyöstä”. Ihminen, joka on löytänyt elämänsä avun, haluaa kertoa ”hyvää uutista” muillekin. Siksi tuhannet ihmiset ovat lähteneet liikkeelle todistaen uskosta läheisilleen – ja myös lähetyksentillä.

Jokainen kristitty on samalla Kristuksen ”edustaja” maan päällä. Sanoin ja teoin hän auttaa ja rakastaa lähimmäistään. Arjessa.

Inga-Lill Rajala
Julistusjohtokunnan pj.

Vihreässä huoneessa tuottaja Kiaa Parsa Alipoor esittelee studion tiloja.

”Seurakunta televisiossa”

Istun nojatuoliini ja räpsyttelen televisio-kanavia. Jälleen on se tunne, ettei televisiosta tule yhtikäs mitään. Mietin hakisinko hyvän kirjan ja lukisin sitä vai kävelisinkö jääkaapille etsimään jotain suuhunpantavaa. Aamun lehti jäi lukaisematta, avaan sen ja katson mitä maailmalla on tapahtunut. Kirkonmäeltä-lehti on näköjään tipahtanut luukusta. Näyttääpö tuo seurakunta kertovan toiminnastaan. Eri tilaisuuksia on paljon, mikähän noista kiinnostaisi – mihin saisin lähdeyttyä?

Heinäkuun alussa sain mahdollisuuden tutustua Kyproksella kristillisen satelliittitelevisio-kanavan Sat-7 -toimintaan. Kypros tuo ensin mieleen turkoosin Välimeren, jatkuvan auringonpaisteen ja loputtomat rannat, lomailun.

1995 perustettu kristillinen televisiokanava lähetti seuraavana vuonna ensimmäisen arabiankielisen kaksituntisen lähetyksen, joka sisälsi lapsille suunnattua ohjelmaa, muutamien kristittyjen todistuksia uskostaan sekä tietoa Kiinan vainotuista kristityistä.

Kristillinen TV-ohjelma tuli televisiossa kerran viikossa. Sat-7 kanavan ohjelmat ovat suunnattu ns. itäisen pallonpuoliskon 10 ja 40 leveyspiirin väliselle alueelle (maat ovat Lähi-idässä, Pohjois-Afrikassa ja Etelä-Euroopassa), jossa asuu noin 500 miljoonaa asukasta. Tällä alueella useissa maissa islam on valtauskonto eikä niissä maissa perinteinen lähetystyö ole mahdollista. Koska satelliittitelevision tarjontaa ei voi sensuroida, se on oiva keino kertoa Jeesuksesta. Näin siis tällä alueella on useita kristittyjä, joiden seurakunta on televisiossa. Kenties he eivät ole koskaan aiemmin nähneet kristittyä.

Valtava määrä katsojapalautetta

Sat-7 lähettää ohjelmaa 24 tuntia vuorokaudessa seitsemänä päivänä viikossa viidellä eri kanavalla, joista arabiankielisiä ovat SAT-7 Arabic, lastenkanava SAT-7 Kids ja SAT-7 Plus. Kanavista SAT-7 Pars on farsinkielinen ja SAT-7 Türk turkinkielinen. Kyproksessa, Nicosian keskustassa on Sat-7 Pars ja Sat-7 Arabic kanavien toimistot, Limassolissa on Sat-7-studio, jossa tehdään arabiankielisiä ohjelmia.

Sat-7 ohjelmat tekevät paikalliset kristityt. Suosittuja ovat olleet mm. keskusteluohjelmat, jossa kristitty ja esimerkiksi muslimi kertovat miten suhtautuvat yhteiseen aiheeseen. Pelkästään Iranissa Sat-7 kanavan ohjelmia katsoo 9 miljoonaa vuodessa. Saudi-arabiassa joka neljäs lapsi katsoo Sat 7- lastenkanavaa.

Kristilliset televisiokanavien ohjelmat ovat suosittuja, niistä tulee paljon katsojapalautetta (vuosittain 100–150 miljoonaa). Katsojapalautteen yhteydessä on mahdollisuus pyytää materiaalia, kuten kristillistä kirjallisuutta. Katselijoiden yhteydenottoja vaikeuttaa huomattavasti Lähi-idän maiden viranomaisten toiminta, sillä he pyrkivät tehokkaasti estämään soitot häiriköimällä operaattoreita. Tästä syystä ohjelmissa näytettävät puhelinnumerot joudutaan vaihtamaan lähes viikoittain.

Helppo olla kristitty Suomessa

Sain tutustua Limassolissa Sat-7 studioon. Siellä mm. tehdään lastenohjelmat ja nuorten ohjelmat. Sain nähdä ns. vihreän huoneen, jota käytetään niissä tilanteissa kun halutaan tietty kuva taustalle. Tämä huone mahdollistaa sen, että toimittajan

taakse voidaan laittaa esimerkiksi kuva Valkoisesta talosta. Kun ohjelmat on nauhoitettu, ne editoidaan, lisätään musiikki, logo, katkokset ja mainokset omille paikoilleen. Ja kaiken tämän jälkeen se on valmis eetteriin.

Matkan aikana tutustuin lähemmin seurakuntamme nimikkolähetteihin **Pia** ja **Rene Rendicin** perheeseen. Rene työskentelee Nicosiassa Sat-7 toimistolla tietokonepuolella. Pia työskentelee naistyössä laittomasti maahan tulleiden parissa. Perhe on ollut Kyproksella joulukuusta 2012 lähtien.

Päivän lehdet tuli luettua. Muutama seurakunnan tilaisuus jäi kiinnostamaan. Tutustuminen Sat-7 työhön oli puhuttelevaa. Klikkaan auki Sat-7:n Facebookin sivuston, luen sinne tulleita katsojapalautteita ja tajuun kuinka helppoa on olla kristitty Suomessa.

– Mieheni on erittäin hermostunut ja kireä. Hän lyö minua kun hän on masentunut. Rukoilkaa hänen puolestaan jotta hän rauhoittuisi ja kohtelisi lapsia ja minua paremmin. (katsojapalautte Saudi-Arabiasta 22.8.2013)

– Olin yksi niistä jotka katuu päivittäin sitä että elin kaukana Kristuksesta. Aloin seurata Kristusta enkä tiennyt mistä aloittaa tai mihin päädyn. Olen Algeriasta, seuraan säännöllisesti ohjelmianne ja päivittäin opin paljon. Kiitos vielä kerran. (katsojapalautte Algeriasta 20.8.2013)

– Uskon Jeesukseen. Minulla ei ole kristittyjä ystäviä eikä kristillistä seurakuntaa. Haluan kasvaa uskossani mutten tiedä miten. Voisitko auttaa minua? (katsojapalautte Marokosta 20.8.2013)

Johanna Rantalankila

Kerhonojasta tuli oma juttu

Sääksin leirikeskus täyttyi varhaisnuorten leirille osallistuneiden lasten iloisista äänistä. Elokuun alussa pidetyn leirin johtajana oli nuorisotyönohjaaja **Kirsi Kupiainen** apunaan kahdeksan isosta, joista viisi tässä jutussa haastateltua on toiminut myös kerhonojajina.

– Kaksivuotisessa isoskoulutuksessa saa pätevyyden isoseksi ja kerhonojajaksi. Leirin isokset ovat toimineet vapaaehtoisina kerhonojajina. Hyvinkään seurakunnassa on talvikaudella noin 25 kerhoa.

Toista vuotta kauppaopistossa opiskeleva **Sani Malinen**, 17, kertoo olleensa itsekin pienenä seurakunnan lastenleireillä.

– Rippikoulussa varmistui, että haluan isoskoulutukseen. Se päättyi viime keväänä. Toissa talvena pidin monitoimikerhoa, jossa kokattiin, askarreltiin, laulettiin ja leikittiin.

Kolme vuotta isosena ollut **Noora Virtanen**, 18, aloittelee abivuottaan.

– Olen ohjannut viittä eri kerhoa, kokki- ja monitoimikerhoja. Soitan pianoa ja käyn laulutunneilla. Monitoimikerhoissa käytetään aika paljon soittimia. Kerhon pito on hurjan hauskaa ja palkitsevaa. Sinne on hauska mennä, mutta kiva on päästä pois, koska se on aika rankkaa.

Mila Kotala, 16, opiskelee nuoris- ja vapaa-ajanohjajaksi, minkä jälkeen hän aikoo opiskella vielä diakoniksi.

– Olen nyt toista vuotta isoskoulutuksessa. Pidän viime talvena Nooran kanssa kokkikerhoa. Viime vuoden Kuutamoleirillä tuli ajatus kerhonojajamisesta. Ensimmäisen kerhoillan jälkeen tajusin, että se on minun juttu. Olen tykännyt siitä. Tämä on minun kolmas varhaisnuorten leirini. Kesällä olin myös rippileirin isosena.

Kerhoista saa työkokemusta

Viime syksynä isoskoulutuksessa aloittanut **Sami Bergman**, 15, kertoo lähteneensä mukaan kavereiden ja hyvän ruuan vuoksi.

– Olen pitänyt kokkikerhoa kahden isos-

Kerhoja pitäneet Sani Malinen (vas.), Mila Kotala, Sami Bergman, Noora Virtanen ja Janina Brunfeldt olivat Sääksin varhaisnuorten leirin isosina.

koulutuksessa olevan kaverin kanssa Martin seurakuntatalossa. Kerhonpito on antanut työkokemusta ja opettanut olemaan lasten kanssa. Kokkikerhon pitäjien on osattava laskea, miten paljon tarvitaan ruoka-aineita.

Samilla on tulevaa uraa ajatellen selvät suunnitelmat.

– Aloitan juuri tietoliikennetekniikan opiskelun Riihimäen ammattioppilaitoksessa. Samalla käyn Riihimäen lukiota. Tämän jälkeen pyrin ammattikorkeakouluun.

Samoin vuosi sitten isoskoulutukseen lähtenyt **Janina Brunfeldt**, 15, piti viime tal-

Vapaaehtois-toiminta

vena monitoimi- ja kokkikerhoa. Nyt hän aloittelee opiskelua kauppaoppilaitoksessa.

– Kaverit houkutteli minut isoskoulutukseen ja riparilla innostuin siitä. Kauppaopiston jälkeen menen korkeakouluun. Haluan kaupalliselle alalle. Tällä leirillä on ollut

hauskaa, mutta hiukan meluisaa. Se kuuluu lasten ikään.

Isosten mukaan alussa kerhoiltaan saattaa tulla vain pari lasta, mutta seuraavilla kerhoilla heitä voi olla 20. Nämä odottavat jo ovella, että pääsevät sisälle. Iloa ja intoa tekemiseen riittää. Leikkipäivänä kuuluu jee-huutoja ”nyt leikitään”. Seurakunnan kerhot on tarkoitettu 7–14-vuotiaille. Lisätietoja saa nettiosoitteesta www.betsku.net.

Seppo Ylönen

Laulu raikasi nuorten purjehdusleirillä

Kesäkuun alussa Hyvinkään seurakunta järjesti nuorten purjehdusleirin kaljaksi M/aux Vivanilla. Sunnuntaina 2. kesäkuuta purjelaiva lastattiin hyvinkääläisillä nuorilla sekä muutamalla nuorisotyönohjaajalla ja ohjattiin matkaan Kotkasta. Edessä oli kolme päivää rentoutumista merellisissä maisemissa taivaan isän seurassa.

Purjehtijat kiteyttivät retkensä tunnelmia eräaseenkin vieraskirja-merkintään:

– Kaksi päivää takana ja vielä hengissä, vaikka uljasta paattiamme Vivanian on ohjannut mitä sekalaisempi joukko auringonpalvoja. Helle on seuraillut meitä koko ajan ja veden lämpötila-arviot ovat heittäneet kymmeniäkin asteita – hyvä näin!

Reitin varrella ehdittiin pysähtyä muun muassa Haapasaareen, Klamilassa ja Ulko-Tammiossa ja purjeitakin reippaat nuoret pääsivät nostamaan. Purjehdusretken aikana laulu raikasi pitkin rannikkoa, aurinkoa otettiin ja uitiin, sekä tietysti hiljennettiin kristillisyyden nimissä.

Jenna Vuokila

TANJA IGNATIUS

Katekumenaattiryhmään oli hyvä tulla

Mirja Ahtikari kertoo tulleen ”etsijäksi” ryhmään, koska hän halusi saada vastauksia häntä askarruttaneisiin uskon kysymyksiin. Lisäksi hän halusi saada tukea ja vahvistusta hengelliseen kasvuunsa. Ryhmässä hän kertoo tutustuneensa muihin hengellisistä asioista kiinnostuneisiin ihmisiin. Ryhmän toiminnassa Mirjan mukaan parasta oli vuorovaikutus toisten kanssa ja vastausten saaminen omiin, itseä mietityttäneisiin kysymyksiin. Mirjalla ei ollut etukäteisodotuksia ryhmän toiminnan suhteen. Hän ei tuntenut ketään aiemmin, eikä hänellä ollut myöskään käsitystä ryhmän toiminnasta. Ryhmää Mirja kuvaa avoimeksi ja sosiaalisesti, minkä vuoksi siinä oli helppo olla. Hänen mukaansa kokoontumisissa tuli tunne, että ihmiset ovat toisilleen läheisiä. Ryhmän hyvistä puolista Mirja tuo erityisesti esille erilaisten näkemysten kunnioittamisen sekä sen, ettei paineita omasta tietämyksestä ollut. ”Kokemus oli pelkästään positiivinen”, sanoo Mirja ja lisää, että ”kannattaa tulla ryhmään, jos on kiinnostunut uskon kysymyksistä”.

Virpi Vikman

Kazanin luterilaisen kirkon risti piirtyy kaupungin korkeimman pilvenpiirtäjän lasiseinää vasten.

Rakastakaa toisianne! Kerrotaan, että jo liikuntakyvytön apostoli Johannes kannettiin varhaiskirkon aikana seurakunnan kokouksiin. Hänellä oli tuolloin enää vain tuo yksi viesti seurakuntalaisille.

Saman kehotuksen välitti Marinmaan Joshkar-Olan seurakunnalle Hyvinkään eläkekirkkoherra **Hannu Pelkonen**. Onnittelupuhe sisältyi seurakunnan 20-vuotisjuhliin elokuussa viikonlopussa 2013.

Juuri Hannu Pelkonen aloitteesta Marinmaan Joshkar-Olan seurakunnan ja Hyvinkään välille solmittiin 1994 edelleen voimassa oleva ystävyyssovitimus. Yhteys on luonteva, sillä pioneerityön seurakunnan perustamisessa tekivät Hyvinkään seurakunnan nimikkolähetit **Juha** ja **Anu Väliäho**, jotka toimivat tätä nykyä Viron luterilaisen kirkon palveluksessa. Hannu Pelkonen rippikouluoppilaana oli 1997 Joshkar-Olan nykyinen kirkkoherra **Vladimir Botskov**.

Venäläistä ystävällisyyttä

Venäläiset osaavat viettää juhlia. Sen osoitti kolmipäiväinen tapahtuma, johon osallistui myös Hyvinkään seurakunnan valtuuttama viiden hengen ryhmä. Ystävällisyys ja vieraanvaraisuus näkyivät ja tuntuivat käsin kosketeltavana elokuussa juhla viikonloppuna. Vieraita oli Suomesta, Virossa, USA:sta ja Venäjän tasavalloista.

Juhlan koskettavia hetkiä olivat seurakunnan alkuajan hahmojen, muun muassa Hyvinkäällä kastetun professori **Valeri Patrusevin** sekä kirkon rakentajien kohtaami-

Jokaisessa jumalanpalveluksessa siunataan lapset ennen pyhäkoulua.

Seurakunnat sinnittelevät Marinmaalla

Iloiset 20-vuotissynttärät Joshkar-Olassa

set. Ystävyys- ja luottamussuhteet ovat Venäjällä tuiki tärkeitä. Erityisen vaikutuksen teki hengellisen elämän raikkaus. Puheista ja lauluista ja rukouksista välittyi jotakin sellaista dynaamisuutta, joka Suomessa ja lännessä on päässyt pitkälti väljähtymään.

Juhlissa ei kuitenkaan vain muisteltu, vaan katsottiin myös eteenpäin. Monikymmenpäinen lasten ja nuorten joukko antoi värinsä viikonloppuun. Seurakunnan keskeistä löytyy harvinaisen paljon kulttuurisia taitoja, joita ei kätketä. Varattu aika erilaisille esityksille ylittyi roimasti.

Luterilainen kirkko suomensukuisten alueella

Iloisen juhlan näkökulmasta pienen luterilaisen yhteisön tulevaisuus näyttää hyvältä. Taivaalla on kuitenkin uhkaavia pilviä. Venäjän sananvapaus- ja uskontotilanne on tunnetusti epävakaa. Erot uusrikkaiden ja tavallisen kansan välillä eivät ole pienemässä. Edelleen on köyhyyttä, pysähtyneisyyttä, al-

koholismien tuomaa kirousta ja korruptiota kaikilla tasoilla. Joshkar-Olankin uuden uljaan kullissimaisen keskustan takaa löytyy edelleen paljon harmaata ja ränsistynyttä.

Hyvinkään ryhmä sai vierailta Marin naapuritasavallassa, Tatarstanissa ja sen pääkaupungissa Kazanissa, jossa on pieni luterilainen seurakunta. Se ei kuitenkaan pysty ylläpitämään työntekijöitä, saati rakentamaan valmiiksi tekeillä olevaa kirkkorakennusta. Sitä ihailtavampaa on, että seurakunta toimii täysin vapaaehtoisvoimin, niin myös sen kirkkoherra, professori **Anatoli Pogasin**. Juristina hän antaa arvokasta apua ja neuvoja koko Inkerin kirkon kenttään.

Joshkar-Olan juhlissa kuultiin tervehdyksiä Mordvasta, Udmurtiasta ja Komista, joissa seurakuntaelämä niin ikään sinnittelee suomensukuisten kesellä. Parhaalta tilanne tulevaisuuden suhteen näyttää Marinmaan suhteen. Marinkielisiä lauluja ja rukouksia kuulumme niin Joshkar-Olassa kuin Shuarolan kyläkirkossa, jossa pidettiin juhlien jälkeen vielä jumalanpalvelus.

Rovasti Hannu Pelkonen vaihtaa ajatuksia professori Valeri Patrusevin kanssa.

Ääni vaiennetuille

Hengellinen väkivalta on vaikea, arka aihe. Parin viime vuosikymmenen aikana henkistä ja hengellistä väkivaltaa kokeneet ovat uskaltautuneet kertomaan kokemuksistaan. Vaiennetut ovat saaneet äänen. Tulpan yhtenä avaajana on ollut maailmanlaajasti uutisoitu katolisen kirkon piirissä ilmennyt pedofiilivyyhti.

Toimittaja ja terapeutti **Janne Villa** on käynyt läpi kunnioitettavan laajan aihepiirin kirjallisuuden. Hän on myös haastatellut suuren joukon kotimaisen hengellisen kaltoin kohtelun uhriksi joutuneita. Hengellinen väkivalta on tarpeellinen yhteenveto ja samalla opas ennaltaehkäisevään tilanteen kartoittamiseen ja uhrien auttamiseen.

Kirjoittaja tarttuu rohkeasti, mutta perustellusti useaan nimeltä mainittuun yhteis-

söön sekä yksittäiseen hengelliseen vaikuttajaan. Hän tiedostaa leimaamisen ja yleistämisen vaaran ja on siksi käyttänyt kriittistä asiantuntijaseulaa sekä dokumentoinut aineistoa. Erityisesti näin on ollut tarpeen ehkä vakavimmissa aikapommissa, Suomen Lähetysseuran Taiwanin oppilaskodissa usean vuosikymmenen ajan jatkuneessa lasten seksuaalisessa väkivallassa, tekijänä kansainvälinen pedofiiliarinki.

Kotimaisista yhteisöistä Janne Villa nostaa esille muutamia johtajavaltaisia yhteisöjä kuten "Koivuniemen herran" akateemisen perheyriksen, **Leo Mellerin** profetiasannon ja eräiden vanhoillislestadiolaisten saarnaajien todistetut hyväksikäytöt sekä hoitokokouskulttuurin. Moneen jakautuneessa lestadiolaisuudessa sekä yleensä alhaisemman

Kirjat

Janne Villa: Hengellinen väkivalta Kirjapaja 2013, 312 s

kontrollin omaavissa ns. vapaissa suunnissa on ilahduttavasti viime aikoina herätty vinoutumiin ja ryhdytty toimenpiteisiin.

Kirjassa kulkee henkistä ja hengellistä väkivaltaa analysoiva ja terapeuttiluonteinen aineisto rinta rintaan ja lomittain. Tämä aiheuttaa toistoa erityisesti eri lähteistä koottujen ammattiauttajien ohjeistuksissa. Perusteellisempi sulattelu olisi tuottanut vielä luettavamman tuloksen. Mutta ehkä alistaviin yhteisöihin tai painostukseen joutunut löytää tästä moninaisuudesta oman auttavan samaistumisväylänsä.

Terveessä hengellisessä elämässä totuudella ja rakkaudella eli lailla ja evankeliumilla on oma paikkansa. Terve usko ja yhteisö ei ahdista, vaan antaa paitsi turvaa myös tilaa hengittää.

Reijo Huuskonen

Seitsemän tuskan tie

Syntymä ja kuolema ovat elämän merkityksellisimmät asiat. Kristin-usko pohjautuu Jeesukseen syntymään ja kuolemaan. Samastun vahvasti Mariaan ja pojankuolemaan. Maria joutui kokemaan seitsemän tuskaa lapsenmenetyksessään. Jumalanäiti on kovasti inhimillinen kärsiessään poikansa kohtalosta. Hän on esikuva kaikille lapsensa haudanneille. Taivas on uudella tavalla totta kun oma lapsi on siellä. Seurakunta on kulkenut mukana kasteesta hautajaisiin perheemme elämässä. Mummonkamarin perhekahvila oli vahva kontaktimme seurakuntaan Teklan elämän ja kuoleman vaiheissa. Lapsikuoroissa tyttömme ovat esiintyneet lukuisissa perhekirkkoissa ja konserteissa. Laulun lahja on upea lahja, jonka lapsemme ovat kuorosta saaneet.

Kuolleista lapsista vaietaan

Tärkeä yhteyteni seurakuntaan on hautausmaa. Kun sinne kaartaa musta auto tai hautajaiskellot soivat, muistan elävästi oman lapseni matkat. Teklan kuollessa tiesin, että suren häntä omaan kuolemaani saakka. Surun tie on seitsemän tuskan tie. Se on miekanisku suoraan sydämeen. Lapseni on kuollut – tänäänkin. Lapseni Tekla ei ole yhtään vähemmän kuollut tänään kuin seitsemän vuotta sitten. Kuolema ei tunne aikaa. Suru on spiraali; välillä etäällä, usein hyvin lähellä.

Lapsen kuolema synnyttää voimakkaan hengellisen tarpeen. Miksi-kysymykset nousevat pintaan. Miksi lapseni piti kuolla? Miksi hän ei saanut elää? Miksi tämä tapahtui meille? Kirkko voisi tarttua vahvemmin täyttämään tätä hengellistä tarvetta.

Kuolleet lapset ovat monella tapaa vaiettuja yhteiskunnassamme. Kuolleesta lapsesta puhumista vältellään. Perheissä he ovat mukana puheissa ja arjessa luonnollisina

asioina, miksi näin ei voisi olla laajemmin? Tästä tarpeesta nousee ajatus, että olisi yksi päivä vuodessa, jolloin heistä olisi lupa puhua koulussa, työpaikoilla, kaduilla, kahviloissa, mediassa.

Muistopäivä lapsille

Lapsensa menettäneiden äitien keskustelufoorumissa joitakin vuosia sitten ehdotin tällaiseksi päiväksi syyspäiväntasausta. Silloin on suhteellisen hiljaista kirkollisessa mielessä. Se on päivä, jolloin vietimme vuosittain yhden erityisen kuolleen lapsen muistopäivää, Teklan nimipäivää, Puolimatkan hautausmaalla. Alusta asti olemme saaneet mukaan seurakunnasta **Virpi Koiviston**, **Marjut Sipakon** ja muutamia muitakin.

Kirkko voisi tarttua tähän laajemminkin ja osoittaa hengellisen tukensa seitsemän tuskan tiellä. Kirkkosalit ovat täynnä, kun järjestetään muistokonsertteja. Uskon, että valtakunnallisen kuolleiden lasten muistopäivän vakiinnuttaminen kirkolliseen kalenteriin palvelisi myös kirkon tarvetta saada lisää väkeä kirkkosaleihin.

Kuolleiden lasten muistopäivää vietetään tänäkin vuonna 23.9.2013 klo 18 Hyvinkäällä, ainakin Puolimatkan hautausmaalla. Laskemme kynttilät muistopöydälle kappeliin edessä. Lyhyt puhe ja muutama laulu, jonka jälkeen jokainen voi siirtyä oman lapsensa haudalle. Yhteisöllisyyttä ja yksityisyyttä, mitä surussa tarvitsemme.

Leena Vilka

*FT, ympäristöfilosofian dosentti
Pääkaupunkiseudun 4H-yhdistysten
toiminnanjohtaja*

Tekla äidin sylissä.

Syyrian pakolaiset tarvitsevat nopeasti apua

Kirkon Ulkomaanavun toiminnanjohtaja Antti Pentikäinen vetoaa suomalaisiin, jotta Syyrian sodan pakolaisille saataisiin lisää apua.

– Jokainen voi auttaa sodan mielettömyydestä huolimatta. Vetoan suomalaisten omaantuntoon ja pyydän lahjoituksia Syyrian sodan uhrien auttamiseksi. Tilanne tavallisten ihmisten kannalta on ollut jo pitkään sietämätön. Emme mitenkään pysty auttamaan riittävästi tähän mennessä saaduilla lahjoituksilla, Pentikäinen sanoo.

Kirkon Ulkomaanapu on saanut lahjoituksina suomalaisilta tänä vuonna vasta 62 000 euroa. Ulkoministeriö on tukenut Syyrian Ulkomaanavun toteuttamaa pakolaisohjelmaa vuodesta 2012 lähtien 650 000 eurolla.

Nyt vetoamus on kohdistettu yksityishenkilöille ja seurakunnille, jotta alueelle saataisiin lisää apua.

– Kaikki lahjoitukset ovat tärkeitä. Ennakoimme sodan uusien käänteiden lisäävän pakolaisten määrää merkittävästi. Samalla Syyrian sisällä sodan jalkoihin jääneiden hyväksi pitää pystyä tekemään enemmän.

Kirkon Ulkomaanapu toimii Jordaniassa Za'atrin ja King Abdullah Parkin pakolaisleireillä ja on tukenut pakolaistyötä Syyrian sisällä paikallisten kumppaneiden kautta. Suunnitelmassa on laajentaa humanitaarista operaatiota.

Palkittu valokuvaaja Meeri Koutaniemi on valittu Kirkon Ulkomaanavun Rauhan lähettilääksi. Koutaniemi vieraili Jordaniassa Za'atrisssa, syyrialaispakolaisten leirissä, jossa Kirkon Ulkomaanapu tekee humanitääristä työtä.

Syyrian pakolaisia voi auttaa lahjoittamalla pankkisiirrolla: Nordea: FI33 1572 3000 5005 04, viestiksi Syyria, tekstiviestillä: Lähetä sana "APU" numeroon 16 499 (10 €)

tai soittamalla lahjoituspuhelimelle: 0600 9 5124 = 20,11 e/puhelu (+pvm/mpm).

www.kirkonulkomaanapu.fi

Kävele naiselle ammatti

Lähde liikkeelle ja ota ystäväsikin mukaan syksyn voimaannuttavimpaan ulkoilutapahtumaan sunnuntaina 15. syyskuuta klo 12 Hyvinkään Sveitsin ulkoilupuistoon.

Voit samalla auttaa kehitysmaiden naisten aseman ja toimeentulon parantamista lahjoittamalla Ammatin. Yhden Ammatin arvo on 30 euroa ja sen voi lahjoittaa yksin tai yhdessä paikan päällä tai etukäteen netissä. Hyvinkään tapahtuma starttaa Hotelli Rantasipin pihalle Lady Atlaksen vetämällä alkujumpalla jonka jälkeen voi valita 2 km:n tai 4 km:n kävelyreitit.

Suosittelomme ilmoittautumista etukäteen osoitteessa www.naistenpankki.fi/ilmoiittaudu, koska kaikkien Hyvinkään tapahtumaan ennakkoon ilmoittautuneiden kesken arvotaan lahjakortteja ja tuotteita. Lisäksi 100 ensimmäistä kävelijää saa yllätyslahjan.

Kutsu ystäväsi mukaan myös valtakunnallisen Facebook-tapahtumasivun kautta, Kävele naiselle ammatti / Naisten Pankki.

Tapahtumassa ovat mukana Hyvinkään seurakunta, Hotelli Rantasipi, Cocoa Day Spa, Citymarket Hyvinkää ja Lady Atlas.

www.naistenpankki.fi/kavele

Tule laulamaan seurakunnan kuoroon!

Myös uudet laulajat ja soittajat tervetuloa kuoroihin ja soitinryhmään!

LAULUNAPEROT (3–6-vuotiaille) tiistaisin kello 17–17.45 Vanhassa pappilassa (Pappilankatu 14). Ilmoittautuminen harjoitusten alussa, ei koelaulua.

RYTMIRITARIT (7–15-vuotiaille pojille) tiistaisin klo 17.45–18.30 Vanhassa pappilassa. Uusille laulajille pieni koelaulu harjoituksen alussa. Voit harjoitella tutun laulun.

SÄVELKEIJUT (7–15-vuotiaille tytöille) tiistaisin kello 18.45–19.30 Vanhassa pappilassa. Uusille laulajille pieni koelaulu kello 18.30 ennen harjoitusta. Voit harjoitella tutun laulun.

Tiedustelut lapsikuoroista: kanttori Marjut Sipakko, p. 0400 294 302.

NUORTEN LAULU- JA SOITINRYHMÄ KUVASTUS

(15-vuotiaista ylöspäin) joka toinen torstai kello 18–19.30 työkeskuksen elokuvasalissa alkaen 12.9.

Tiedustelut: kanttori Erkki Hannonen, p. 0400 251 371.

YLISTYSYHMÄ KASTEPISARAT

kerran kuussa sunnuntaihin. Paikkana on työkeskuksen aulakahvio (Hämeenkatu 16) alkaen sunnuntaina 8.9 klo 15. Ryhmä on tarkoitettu laulajille ja soittajille, joiden sydäntä lähellä ovat ylistys- ja hengelliset laulut.

Tiedustelut: kanttori Minna Kettunen, p. 040 186 8938.

TUOMASKUORO joka toinen perjantai kello 18–20 Hyvinkään kirkossa (Hämeenkatu 16) alkaen 6.9. Ilmoittautuminen ja pieni koelaulu ennen harjoitusta.

Tiedustelut: kanttori Marjut Sipakko, p. 0400 294 302

SEURAKUNTAVEISAAJAT

keskiviikkoisin kello 16–17 Vanhassa kirkossa.

Tiedustelut: kanttori Taru Paasio, p. 040 356 7616.

VEHKOJAN KUORO kokoontuu ensimmäisen kerran ke 11.9. klo 18. Pysyvä harjoitusai-ka tarkentuu myöhemmin.

Tiedustelut: kanttori Taru Paasio, p. 040 356 7616.

HYVINKÄÄN KIRKKOKUORO

torstaisin seurakuntakeskuksen juhlasalissa kello 18.15–20.30 alkaen 5.9. Uudet laulajat tervetulleita.

Yhteydenotot: kanttori Eeva Jurmu, p. 0400 285 459

HYVINKÄÄN ORATORIOKUORO maanantaisin klo 18.30–21 seurakuntakeskuksen juhlasalissa.

Lisätietoja: kuoronjohtaja Matti Heroja, p. 0400 489 030 tai www.oratorionkuoro.net

DIAKONIA RUOKAILU

Vaikeassa taloudellisessa tilanteessa oleville hyvinkääläisille tarkoitettu diakoniaruokailu on **joka kuukauden viimeinen maanantai klo 11.30–13** Hyvinkään kirkon yläsalissa, Hämeenkatu 16. Lounaan hinta 2 € maksetaan käteisellä.

Syksyn ruokailupäivät ovat: 30.9., 28.10., 25.11. ja 16.12.

Tervetuloa!

Tervetuloa Paavolaan!

Paavolan seurakuntakoti, Aittatie 1
to 17.10. klo 19
Reijo Pajamon virsilauluilta.
Kahvitarjoilu klo 18 alkaen.

la 23.11. klo 14
Paavola-päivän konsertti.
Jukka Heroja, laulu ja sello, Matti Heroja, säestys.
Kahvitarjoilun jälkeen vuoden paavolalaisen julkistaminen.
Vapaa pääsy.

Lasten sururyhmä

4–12-vuotiaille

Ryhmä kootaan ilmoittautumisten perusteella. Ryhmä kokoontuu seurakuntakeskuksen (Hämeenkatu 16) alakerran kerhotilassa.

Kokoontumisajat:

- Keskiviikko 23.10. klo 17.30–19.00 - perheilta.
- Keskiviikkoisin 30.10., 6.11., 13.11., 20.11. ja 27.11. klo 17.30–19.00.
- Tiistaina 10.12 klo 17.30–19.00 - aikuisten ilta.

Tiedustelut ryhmän vetäjiltä: Tuija Vänskä, p. 040 5556 325 tai A-P Laakso p. 0400 616 238.

Mummon kammarin
Helenenkatu 34 D

AVOIMET OVET

ma klo 12–15
käsitöitä ja askartelua
ti klo 12–14
ohjelmahetki klo 13
ke klo 12–14
jumppaa klo 12
Tervetuloa!

Onko sinulla päivisin aikaa? Haluaisitko ilahduttaa lähimmäisiä? Mummon kammarilla tarvitaan lisää vapaaehtoisia emäntiä ja isäntiä. Ota yhteyttä Suvi Kurikkaa p. 040 559 6319, niin kuulet lisää.

Tervetuloa
lähetysmyyjäisiin
perjantaina 6.9.
klo 10.30–13.30
seurakuntakeskukseen
Hämeenkatu 16,
2. kerros.

Alkuhartaus klo 10.20.
Myynnissä suolaisia ja makeita leivonnaisia sekä arpoja.
Lounaan hinta 9,20 €.

Seuraavat myyjäiset:
4.10., 1.11. ja
suuret joulumyyjäiset
5.12.

Matkalla paranemiseen

Sielunhoitoseminaari

- **Pe 25.10. klo 17–21**
Luennot ja muuta ohjelmaa Vanhassa kirkossa
- **La 26.10. klo 13–21**
Luennot ja muuta ohjelmaa Vanhassa kirkossa
- **Su 27.10. klo 10** Messu
Hyvinkään kirkossa, saarna Asko Matikka
klo 13–17.45
luennot ja keskustelut Vanhassa kirkossa

Opettajina mm. pastori Asko Matikka ja tiimi Seinäjoelta
Järj. Hyvinkään seurakunta, Kansanlähetysopisto, Uudenmaan Kansanlähetys

Tervetuloa viettämään Nurmijärven ja Tuusulan rovastikuntien yhteistä kehitysvammaisten kirkkopyhää

sunnuntaina 29.9.
Hyvinkään kirkkoon

Kirkkopyhän messu alkaa kello 10. Liturgina pastori Jyrki Rauhala. Saarna Jouni Laineen draamaryhmä ja pastori Sanna Ylä-Jussila. Musiikki: kanttori Eeva Jurmu ja Neliapila-kuoro sekä Pikajuna-kuoro ja Marika Löytty.

Messussa mukana diakoniatyöntekijä Mari Kahra ja johtava lapsityön ohjaaja Terhi Makkonen. Messun jälkeen seurakuntakeskuksessa **lounas ja yhteinen juhla.** Juhla päättyy noin klo 13.30. Lounas ja päiväkahvi 10 €.

Ilmoittautumiset tarjoilun vuoksi 13.9. mennessä diakoniatoimistoon to ja pe klo 10–13, p. 019 456 1250 tai sähköpostilla maria.kahra@evl.fi

Betsku
Jumala. Armo. Elämä.

Hyvinkään seurakunnan

Varhaisnuorten kerhot

koulussa oleville 7–14-vuotiaille eli eka-kasiluokkalaisille syksy 2013 – kevät 2014

Betania Helenenkatu 15

• ti 17–19 kokkikerho 10–14-v tytöt ja pojat

Martti Niittymäenraitti 4

• ma 17–19 kokkikerho 10–14-v tytöt ja pojat
• ti 17–19 kokkikerho 10–14-v tytöt ja pojat
• ti 17–18.30 monitoimikerho 7–12-v tytöt ja pojat
• ke 17–18.30 monitoimikerho 7–12-v tytöt ja pojat

Paavola Aittatie 1

• ma 17–19 kokkikerho 10–14-v tytöt ja pojat
• ti 17–18.30 monitoimikerho 7–12-v tytöt ja pojat

Pappila Pappilankatu 14

• ma 17–18.30 kuvikerho 7–12-v tytöt ja pojat

Nopon koulu Nopon koulukuja 9

• ma 16–17 liikuntakerho 7–12-v tytöt ja pojat

Seurakuntakeskus Hämeenkatu 16

• ma 17–18.30 monitoimikerho 7–12-v tytöt ja pojat
• to 17–19 kokkikerho 10–14-v tytöt ja pojat

Talvisilta Sieponkuja 2

• ma 17–19 kokkikerho 10–14-v tytöt ja pojat
• ke 17–18.30 monitoimikerho 7–12-v tytöt ja pojat

Työkeskus Hämeenkatu 16

• ke 17–19 näytelmäkerho 8–12-v tytöt ja pojat (elokuvasalilla)
• ma 18–20 pienoissähköautokerho tytöt ja pojat, ei ilmoittautumista
• ti 18–20 pienoissähköautokerho tytöt ja pojat, ei ilmoittautumista
ke 18–20 pienoissähköautokerho tytöt ja pojat, ei ilmoittautumista, "vanhojen ryhmä"

Veikkari Vatvuorentie 3

• ma 17–19 kokkikerho 10–14-v tytöt ja pojat
• to 17–18.30 monitoimikerho 7–12-v tytöt ja pojat

Vehkoja Yli-Anttilantie 3

Rippikoulusali
• ma 17–19 kokkikerho 10–14-v tytöt ja pojat
• ti 17–19 kokkikerho 10–14-v tytöt ja pojat

Kerhuhuone

ti klo 17–18.30 monitoimikerho 7–12-v tytöt ja pojat
ke 17–18.30 pehmolelakerho 7–12-v tytöt ja pojat

Kirkkosali

• ma 16.30–17.30 sählykerho 7–8-v pojat
• ma 17.30–18.30 sählykerho 11–14-v pojat
• ti 16.30–17.30 sählykerho 6–8-v pojat
• ti 17.30–18.30 7–12-v tyttöjen tanssi- ja liikuntakerho
• ke 17.30–18.30 sählykerho 9–10-v pojat

• Kerhoihin ilmoittaudutaan 2.9. ja 3.9. klo 15–18 soittamalla numeroon 0400 616 238 tai varhaisnuorisotyön sivuilla varkka.betsku.net. Tiedon kerhopaikasta saat puhelimesta heti. Netissä pienellä viiveellä.

- Kerhot alkavat viikolla 37. Kerhovuosi päättyy viikolla 17.
- Syys- ja hiihtolomalla ei ole kerhoja. Kerhot ovat joulutauolla 2.12.2013–6.1.2014.
- Kokkikerhojen kerhomaksu on 30 € koko kerhovuodelta. Muut kerhot ovat maksuttomia.
- Autokerhoihin mennään suoraan paikan päälle. Kerhoon menevien kannattaa kysyä mahdollisesta auton ostosta kerhonohjaajilta. Aina-kin ensimmäisellä kerhokerralla olisi vanhemman hyvä olla lapsen mukana.
- **Vapaiksi jääneitä kerhopaikkoja voi tiedustella 16.9. alkaen, p. 0400 162 743 ti klo 12–17.**
- kerhokuvaukset voi käydä lukemassa osoitteessa varkka.betsku.net

Lapsikuorot ks. ilmoitus tällä sivulla.

Hyvinkään seurakunnan Pitopalvelussa

Hämeenkatu 16, 2. krs, uudistetut ja valoistat tilat. Tervetuloa viettämään perhe- ym. juhlia!

- Tarjoilut myös kätevästi meiltä; tuotteiden myyntiä (leivonnaiset ym).
- Pitopalvelun lounasravintola avoinna arkisin ma-pe klo 10.30–13.30. Runsas ja maittava lounas hintaan 9,20 €.
- Kahden viikon ruokalista sekä tuotehinnasto: www.hyvinkaanseurakunta.fi > Toiminta ja palvelut > Muita palveluja

Seurakunnassa tapahtuu

Syyskuu- lokakuu 2013

Muutokset mahdollisia.
Seuraa kirkollista ilmoittelua.

Hyvinkään seurakunnan leirit koulussa oleville syyskaudella 2013

Syyslomalla Sääksissä

12.-14.10. 11-14-vuotiaat tytöt ja pojat
14.-16.10. 9-10-vuotiaat tytöt ja pojat
16.-18.10. 7-8-vuotiaat tytöt ja pojat
Hinta 40 €. Sisälennus -50 %
Ilmoittautuminen alkaa 9.9. ja päättyy 25.9.

Vanhempi-lapsi -leiri

Sääksin leirikeskuksesta 29.11.-1.12.
Leirille voivat tulla kaikenlaiset perheet
Hinnat aikuinen 40 €, lapsi 15 €
Ilmoittautuminen alkaa 9.9. ja päättyy 6.11.

- Leiripaikat jaetaan ilmoittautumisjärjestyksessä. Leirin vastaava työntekijä ilmoittaa leiripaikan saamisesta ilmoittautumisen saavuttua hänelle.
- Leirien hinnat sisältävät kuljetuksen kirkolta Sääksiin ja takaisin, majoituksen, ruuan, ohjelman ja tapaturmavakuutuksen. Leireistä voi anoa maksuvapautusta sosiaalisiin ja taloudellisiin perusteisiin. Hakemuksia voi pyytää seurakunnan nuorisotoimistosta ti klo 12-17, p. 0400 162 743.
- Leiri-ilmoittautumiset varkka.betsku.net 9.9. alkaen.
- Jos perheellä ei ole nettiyhteyttä, hakemuksen voi täyttää soittamalla nuorisotoimiston päivystykseen ma-ke klo 12-17, p. 0400 162 743.
- Vapaiksi jääneitä paikkoja voi tiedustella leirin vastuuhenkilöltä ilmoittautumisajan päätyttyä.

Musiikkia syksyllä

- su 8.9. klo 16 Kitaraduo Hildén – Lehtinen** Kytäjän kirkossa. Musiikkia renessanssista romantiikkaan. Vapaa pääsy. Ohjelma 10 €. Ks. s. 6.
- la 14.9. klo 19 Helsingin kamarikuoro** Hyvinkään kirkossa. Johtaa Nils Schweckendiek. Einojuhani Rautavaara: Vigilia. Jyrki Korhonen, basso, Niall Chorell, tenori. Vapaa pääsy. Ohjelma 10 €. Ks. s. 6
- to 26.9. klo 19 Virsi soi -ilta** Hyvinkään kirkossa. Hyvinkäänkylän Puhallinorkesteri, Kirkkokuoro, joht. Erkki Hannonen. Seurakuntaviikko.
- pe 27.9. klo 18 Konsertti** Hyvinkään kirkossa. Elina Vettenranta. Seurakuntaviikko.
- su 29.9. klo 18 Konsertti** Hyvinkään kirkossa. Tommi Kalenius seurakuntaviikon päätöskonsertti.
- su 6.10. klo 17 Evangelisen kuoron 65-vuotisjuhlakonsertti** Vanhassa kirkossa. Kuoroa johtaa: Arja Hämäläinen. Urut: Erkki Hannonen. Puhe ja yksinlaulu: Sleyen Lähetystyön koordinaattori Sirkka-Liisa Huhtinen, säestykset Kirsti Penttinen. Kolehti: Kanttori Hanna Penttisen työn tukemiseksi Japanissa. Päätteeksi kakukahvit. Vapaa pääsy!
- to 17.10. klo 19 Reijo Pajamon virsilauluilta** Paavolan srk-kodilla. Kahvitarjoilu klo 18 alkaen.
- su 20.10. klo 16 Requiem-konsertti** Hyvinkään kirkossa. Hyvinkään Oratoriokuoro solisteineen. Ritva Viitala-Aaltio, piano. Johtaa Matti Heroja. Vapaa pääsy. Ohjelma 10 €. Ks. s. 6.
- ma 28.10. klo 18 Jousien juhlaa** Vanhassa kirkossa. Musiikkiopiston jousisoittajien konsertti.
- to 31.10. klo 18 Svetlana Musinan konsertti** Vanhassa kirkossa. Kolehti.
- su 3.11. klo 18 Kirkkokonsertti** Hyvinkään kirkossa. Erkki Hannonen, laulu. Matti Heroja, piano ja urut. Ohjelma 5 €.

Torstai 5.9. <ul style="list-style-type: none">11.30 Rukoushetki Hyvinkään kirkko17.30 Kehitysvammaisten kerho Martin srk-talo17.30 Käsiyökerho Vehkojan srk-keskus18.30 Ruut-piiri Vehkojan srk-keskus, piharakennus	18.30 Tuomas-Raamattupiiri Vehkojan srk-keskus	Vehkojan srk-keskus	18 Rukouspiiri srk-keskuksen kappeli
Perjantai 6.9. <ul style="list-style-type: none">10.30 Lähetysmyyjäiset ja -lounas srk-keskus11 Raamattupiiri srk-keskus11.30 Rukoushetki Hyvinkään kirkko13 Raamattupiiri Vanha kirkko17 Naisten liikuntaryhmät Vehkojan srk-keskus18 Rukouspiiri srk-keskuksen kappeli19 Kirkkokahvila Vanha kirkko	18.30 Naisten avoin Raamattupiiri Vehkojan srk-keskus	Mummon kammari (Herättäjä)	18 Konsertti: Elina Vettenranta Hyvinkään kirkko (srk-viikko) ks. s. 4
Sunnuntai 8.9. <ul style="list-style-type: none">10 Messu Hyvinkään kirkko10 Messu Paavolan srk-koti16 Kitaraduo Kytäjän kirkko ks. s. 618 Iltakirkko Vanha kirkko	Perjantai 13.9. <ul style="list-style-type: none">11 Raamattupiiri srk-keskus11.30 Rukoushetki Hyvinkään kirkko13 Raamattupiiri Vanha kirkko17 Naisten liikuntaryhmät Vehkojan srk-keskus18 Rukouspiiri srk-keskuksen kappeli19 Kirkkokahvila Vanha kirkko	Sunnuntai 22.9. <ul style="list-style-type: none">10 Messu, Sairaalsielunhoidon kirkkopyhä Hyvinkään kirkko10 Messu Paavolan srk-koti17 Koko perheen Tuomasmessu Hyvinkään kirkko	19 Kirkkokahvila Vanha kirkko
Maanantai 9.9. <ul style="list-style-type: none">11.30 Rukoushetki Hyvinkään kirkko12 Avoimet ovet Mummon kammari18 Avoin Raamattupiiri Paavolan srk-koti	Lauantai 14.9. <ul style="list-style-type: none">19 Konsertti Hyvinkään kirkko, Helsingin Kamarikuoro ks. s. 6	Maanantai 23.9. <ul style="list-style-type: none">11.30 Rukoushetki Hyvinkään kirkko12 Avoimet ovet Mummon kammari18 Avoin Raamattupiiri Paavolan srk-koti18.30 Israel Raamattu- ja rukouspiiri työkeskus	Sunnuntai 29.9. <ul style="list-style-type: none">10 Messu, Kehitysvammaisten kirkkopyhä10 Messu Paavolan srk-koti13 Perhemessu Kytäjän kirkko18 Konsertti: Tommi Kalenius Hyvinkään kirkko (srk-viikko) ks. s. 4
Tiistai 10.9. <ul style="list-style-type: none">8.30 Avoin rukouspiiri Martin srk-talo9 Piispainkokouksen avaus srk-keskuksen juhlasali11.30 Rukoushetki Hyvinkään kirkko12 Avoimet ovet Mummon kammari18 Lähetysilta Luther-talossa (Sley)	Maanantai 16.9. <ul style="list-style-type: none">11.30 Rukoushetki Hyvinkään kirkko12 Avoimet ovet Mummon kammari	Tiistai 24.9. <ul style="list-style-type: none">8.30 Avoin rukouspiiri Martin srk-talo11.30 Rukoushetki Hyvinkään kirkko12 Avoimet ovet Mummon kammari19 Kirkkoteatteri-ilta Hyvinkään kirkko (srk-viikko) ks. s. 418 Lähetysilta Luther-talossa (Sley)	Maanantai 30.9. <ul style="list-style-type: none">11.30 Rukoushetki Hyvinkään kirkko11.30 Diakoniaruokailu Hyvinkään kirkon yläsali12 Avoimet ovet Mummon kammari
Keskiviikko 11.9. <ul style="list-style-type: none">5.45 Aamurukous Vanha kirkko8.15 Viikkomessu Hyvinkään kirkko (Piispainkokous), Ks. s. 16.11.30 Rukoushetki Hyvinkään kirkko12 Jumppaa Paavolan srk-koti12 Jumppaa Mummon kammari14 Hakalan eläkeläiskerho, Ahmankatu 216 Seurakuntaveisaajat Vanha kirkko17.30 Suomen kielen keskusteluterho Mummon kammari18.30 Raamattuluento Vanha kirkko	Tiistai 17.9. <ul style="list-style-type: none">8.30 Avoin rukouspiiri Martin srk-talo11.30 Rukoushetki Hyvinkään kirkko12 Avoimet ovet Mummon kammari13 Paavolan eläkeläiskerho Paavolan srk-koti18 Lähetysilta Luther-talossa (Sley)18.30 Hanna-piiri työkeskus	Keskiviikko 25.9. <ul style="list-style-type: none">5.45 Aamurukous Vanha kirkko11 Kytäjä-kerho Kytäjän kirkko11.30 Rukoushetki Hyvinkään kirkko12 Jumppaa Paavolan srk-koti12 Jumppaa Mummon kammari14 Hakalan eläkeläiskerho, Ahmankatu 216 Seurakuntaveisaajat Vanha kirkko17.30 Suomen kielen keskusteluterho Mummon kammari18.30 Raamattuluento Vanha kirkko	Tiistai 1.10. <ul style="list-style-type: none">8.30 Avoin rukouspiiri Martin srk-talo11.30 Rukoushetki Hyvinkään kirkko12 Avoimet ovet Mummon kammari13 Paavolan eläkeläiskerho Paavolan srk-koti18 Lähetysilta Luther-talossa (Sley)
Torstai 12.9. <ul style="list-style-type: none">10 Kansainvälinen naistenkerho Paavolan srk-koti11.30 Rukoushetki Hyvinkään kirkko13 Vanhan kirkon lähetyspiiri Vanha kirkko17.30 Käsiyökerho Vehkojan srk-keskus18 Miesten lähetystoimintapiste työkeskus	Torstai 19.9. <ul style="list-style-type: none">10 Torstaitovi Vehkojan srk-keskus11.30 Rukoushetki Hyvinkään kirkko17.30 Käsiyökerho Vehkojan srk-keskus18.30 Tuomas-Raamattupiiri Vehkojan srk-keskus18.30 Naisten avoin Raamattupiiri Vehkojan srk-keskus19 Virsi soi -ilta Hyvinkään kirkko (srk-viikko) ks. s. 4	Torstai 26.9. <ul style="list-style-type: none">10 Kansainvälinen naistenkerho Paavolan srk-koti10 Torstaitovi Vehkojan srk-keskus11.30 Rukoushetki Hyvinkään kirkko13 Vanhan kirkon lähetyspiiri Vanha kirkko15 Päähteetön saunaryhmä Vehkojan srk-keskus17.30 Käsiyökerho Vehkojan srk-keskus18.30 Tuomas-Raamattupiiri Vehkojan srk-keskus18.30 Naisten avoin Raamattupiiri Vehkojan srk-keskus19 Virsi soi -ilta Hyvinkään kirkko (srk-viikko) ks. s. 4	Keskiviikko 2.10. <ul style="list-style-type: none">5.45 Aamurukous Vanha kirkko11.30 Rukoushetki Hyvinkään kirkko12 Jumppaa Paavolan srk-koti12 Jumppaa Mummon kammari16 Seurakuntaveisaajat Vanha kirkko18 Kätevä-piiri Mummon kammari18.30 Raamattuluento Vanha kirkko
Perjantai 20.9. <ul style="list-style-type: none">10 Pullakirkko Vanha kirkko11 Raamattupiiri srk-keskus11.30 Rukoushetki Hyvinkään kirkko13 Raamattupiiri Vanha kirkko17 Naisten liikuntaryhmät Vehkojan srk-keskus	Perjantai 27.9. <ul style="list-style-type: none">11 Raamattupiiri srk-keskus11.30 Rukoushetki Hyvinkään kirkko13 Raamattupiiri Vanha kirkko17 Naisten liikuntaryhmät Vehkojan srk-keskus	Sunnuntai 6.10. <ul style="list-style-type: none">10 Vanhusten viikon messu ja ISKO Hyvinkään kirkko, kirkkokahvit10 Sanajumalanpalvelus Paavolan srk-koti10 Pyhäkoulu Vehkojan srk-keskus	

NUORTEN TOIMINTA 2013

Betaniassa:

Keskiviikkoisin Raamis 16.30-

Perjantaisin After School klo 15.00-19.00

Lauantaisin Nuorten Ilta klo 16.30-20.30

Muut:

Maata Näkyvissä -festarit Turussa 15.-17.11. Ilmoittautuminen alkaa lokakuussa. Tarkkaile betsku.netiä!

Piispa Tapio Luoma:

Yhteys on Kristuksessa, ei mielipiteissä

Es-
poon
hiippa-
kun-
nan
piispa
Tapio
Luoma
vieraili
Hyvin-
kään
seurakun-
nassa
syksyllä 2012.

JORNA ERSTÄ

– Jos joku kuvittelee olevansa viisas, varokoon, tai hyvä uskovainen, olkoon nöyrä.

Espoon hiippakunnan piispa **Tapio Luoma** viittaa apostoli Paavalin varoitukseen korinttilaisille, jotka olivat jakaneet seurakuntalaiset tosiuskovaisiin, keskitason kristittyihin ja rupusakkiin.

Erilaisuuden hyväksymisessä on Luoman mukaan kaikilla oppimista, koska ihmisluontoon kuuluu ryhmittely, karsinointi ja hierarkioiden luominen.

– Niin kauan kuin luontomme on tällainen, erilaisuuden kanssa toimeen tuleminen on äärimmäisen tärkeä tehtävä. Yhteys onkin jossain muualla kuin siinä, ollaanko samaa mieltä ja samanlaisia. Se löytyy siitä, että minut on kastettu, ja sitä kautta kuulun paikallisseurakuntaan, joka on kristillisyyteni ensisijainen identifioitumiskohde.

– Kirkko on ollut kautta aikojen hyvin erilaisten ja eri tavalla ajattelevien ihmisten yhteisö, mutta kaikkia kristillisiä kirkkokuntia yhdistää se, että meidät on liitetty Kristukseen.

Tapio Luoma muistuttaa, että Jeesus ei koskaan puhunut lähimmäisen suvaitsemisesta.

– Hän puhui lähimmäisen rakastamisesta, jopa vihollisrakkaudesta.

Mielipiteiden diktatuuri hämmentää

Piispan mielestä uskonnolla on edelleen vahva rooli suomalaisessa yhteiskunnassa, ja sillä on tilaa myös julkisuudessa.

– Esimerkiksi kuluneen kesän keskustelu osoittaa, ettei kirkko nyt ihan yhdentekevä ole. Ihmisiä kiinnostaa ja heillä on tarve ottaa kantaa. Vaikka ei osattaisi eritellä ja analysoida sitä, mihin otetaan kantaa, kun vaikkapa erotaan kirkosta, niin ihminen peilaa omaa ajatusmaailmaansa suhteessa uskontoon ja siihen mitä uskonnon nimissä puhutaan.

Niin sanottua tavallista seurakuntalaista keskustelu voi kuitenkin hämmentää.

– Hän saattaa kysellä, että onko mi-

nulla enää paikkaa seurakunnassa, kun en tiedä mitä mieltä mistäkin asiasta pitäisi olla. Elämme maailmassa, jossa voi puhua jopa mielipiteiden diktatuurista. Sekä kirkon sisällä että muualla yhteiskunnassa keskustelevat näkyvästi äärilaitojen edustajat.

Tapio Luoma oppi seurakuntatyönsään arvostamaan tavallista seurakuntalaisuutta, joka ei pyri tekemään itsestään suurta numeroa.

– Tapasin kautta linjan henkeä, jossa ajatellaan, että vaikken olekaan kaikesta samaa mieltä enkä voi kaikkea hyväksyä, siitä huolimatta pidän arvokkaana kirkon olemassaoloa ja siihen kuulumista. Ja esimerkiksi sitä, että viikoittaisissa jumalanpalveluksissa rukoillaan muiden muassa kaikkien sairaiden, hyljättyjen ja kaikkien vallanpitäjien puolesta.

Neutraali yhteiskunta utopiaa

Viime vuosina ovat piispan mukaan vahvistuneet äänenpainot, joissa haluttaisiin yhteiskunnan olevan maailmankatsomuksellisesti neutraali.

– Minusta ajatus on utopiaa, koska maailmankatsomuksellisen tilan täyttää aina jokin näkemys. Esimerkiksi jokaisen valtiovallan lainsäädäntöratkaisun taustalla on tiettyjen maailmankatsomusten joko kompromissi tai yhteisnäkemys tai tietyn katsomuksen läpitunkema ajattelu-tapa.

Elämän ääritilanteet, kuten Hyvinkään ampumistapaus, ajavat monet havaitsemaan tai kyselemään, että jospa meidän elämämme onkin jotain paljon suurempaa.

– Meissä elää halu nähdä, että elämä on ehkä jotain muutakin kuin mitä pinta-tasolla näkyy ja mikä viidellä aistilla voidaan havaita. Jo kirkkorakennuksen näkeminen tai sen keskeinen sijainti monessa pitäjässä on siitä muistutus.

Tapio Luoma kiittää kriitikoita, jotka haastavat kirkkoa puhumaan enemmän Jumalasta kuin itsestään.

– Tämä on iso haaste kirkon työntekijöille ja varsinkin pappiskunnalle, koska eivät ihmiset saa elämäänsä toivoa ja rakennusaineita sillä, että puhumme itses-tämme. Kun keskitymme perusasiaan, huomio ei kiinnity siihen, mitä mieltä kukin on, vaan kirkon ytimeen.

Miia Lahti

Piispainkokous Hyvinkäällä 9.–11.9.2013

Piispainkokous käsittelee kirkon uskoa, juulistusta ja työtä sekä hiippakuntien hallintoon ja hoitoon liittyviä asioita. Kaksipäiväiset istunnot pidetään keväisin ja syksyisin. Lisäksi on yhden päivän istuntoja. Tällä kertaa syysistunto pidetään Hyvinkään seurakuntakeskuksen tiloissa maanantaista keskiviikkoon 9.–11.9., joista varsinaisia istuntopäiviä ovat tiistai ja keskiviikko. Istuntoon osallistuvat kaikki luterilaisen kirkon hiippakuntien piispat sekä kenttäpiispa, yhteensä 11 piispaa. Piispain-

kokousväkeen kuuluu piispojen lisäksi muun muassa hiippakuntien asessoreja, kirkkohallituksen kirkkoneuvoksia sekä Kirkon tiedotuskeskuksen viestintäjohtaja, yhteensä noin 30 henkilöä.

Kaikille seurakuntalaisille avoimia tilaisuuksia piispainkokouksen yhteydessä ovat kokouksen avaus tiistaina 10.9. klo 9 seurakuntakeskuksen juhlasalissa, Hämeenkatu 16 sekä keskiviikkona 11.9. klo 8.15 viikkomessu Hyvinkään kirkossa.

KT/AARNE ORMIO